

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-186-25

Druk nr 1804
Warszawa, 9 października 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 i 1080) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 193 w ust. 1c wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 30 czerwca 2026 r.”;
- 2) w art. 211a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu prowadzenia badań nad nową techniką organ właściwy do wydania pozwolenia może, na wniosek prowadzącego instalację, wydać pozwolenie zintegrowane, określając wariant funkcjonowania instalacji zawierający dopuszczalne wielkości emisji przekraczające graniczne wielkości emisyjne oraz zezwalając na odstępianie od wymagań ochrony środowiska wynikających z najlepszych dostępnych technik, na łączny czas nie dłuższy niż 30 miesięcy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.²⁾) w art. 226a w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 30 czerwca 2026 r.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870) w art. 53 w ust. 4a skreśla się wyrazy „w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1288 i 1831 oraz z 2025 r. poz. 565) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852, 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

- 1) uchyla się art. 54;
- 2) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. 1. Przepisy art. 193 ust. 1c–1e ustawy zmienianej w art. 43 tracą moc z dniem 1 lipca 2026 r.

2. Przepisy art. 226a ustawy zmienianej w art. 45 tracą moc z dniem 1 lipca 2026 r.”.

Art. 5. 1. Przepis art. 53 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dokumentów DPR i EDPR w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 1 lit. a oraz c tej ustawy, sporządzonych i wystawionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis art. 53 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dokumentów DPO i EDPO w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 1 lit. b oraz d tej ustawy w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2021 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114) w związku z art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2151, z 2022 r. poz. 2687 oraz z 2024 r. poz. 1834 i 1914).

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2025 r.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa ma charakter deregulacyjny i służy poprawie efektywności działań organów administracji, a tym samym usprawnienia warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Celem projektowanej ustawy jest:

- 1) umożliwienie prowadzenia badań nad nową techniką dla instalacji ubiegających się o wydanie pozwolenia zintegrowanego na okres nie dłuższy niż 30 miesięcy;
- 2) przedłużenie obowiązywania przepisów prawa umożliwiających prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami na podstawie dotychczasowej decyzji, w okresie rozpatrywania wniosku o wydanie nowej decyzji oraz uregulowanie stanu prawnego w celu zakończenia procesu dostosowawczego;
- 3) usprawnienie działań urzędów marszałkowskich w zakresie kontroli rzetelności dokumentów DPR (dokument potwierdzający recykling odpadów opakowaniowych) i EDPR (dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi) oraz DPO (dokument potwierdzający inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych) i EDPO (dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich innemu niż recykling procesowi odzysku).

Projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska¹⁾, ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach²⁾, ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi³⁾ i ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej⁴⁾.

I. Umożliwienie prowadzenia badań nad nową techniką dla instalacji ubiegających się o wydanie pozwolenia zintegrowanego na okres nie dłuższy niż 30 miesięcy

Obecne brzmienie art. 211a ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska umożliwia prowadzenie badań nad nową techniką przez instalacje posiadające już pozwolenie zintegrowane. Wymaga to jednak złożenia wniosku o jego zmianę. Dopiero w zmianie pozwolenia organ właściwy

¹⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm., dalej „ustawa – Prawo ochrony środowiska”.

²⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm., dalej „ustawa o odpadach”.

³⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 870, dalej „ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.

⁴⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1288, z późn. zm., dalej „ustawa o ochronie odbiorców energii”.

może określić wariant funkcjonowania instalacji zawierający dopuszczalne wielkości emisji przekraczające graniczne wielkości emisyjne oraz zezwolić na odstępnie od wymagań ochrony środowiska wynikających z najlepszych dostępnych technik, na czas nie dłuższy niż 9 miesięcy. Utrudnia to przeprowadzenie badań nad nowymi technikami w przypadku nowych instalacji, nieposiadających jeszcze pozwolenia zintegrowanego. Dodatkowo w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1785 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywy Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów⁵⁾ (tzw. dyrektywa IED 2.0) został dodany artykuł 27b „Bez uszczerbku dla art. 18 właściwy organ może udzielić tymczasowego odstępstwa od wymogów określonych w art. 15 ust. 2, 3 i 4 oraz od zasad określonych w art. 11 lit. a) i b) na potrzeby badania nowych technik na okres nieprzekraczający łącznie 30 miesięcy, pod warunkiem, że po okresie wskazanym w pozwoleniu zaprzestaje się badania danej techniki lub działalność osiągnie przynajmniej poziomy BAT-AEL.”. Na mocy tego przepisu badanie nowych technik może wynosić maksymalnie 30 miesięcy.

Zmiana przepisu umożliwiająca przeprowadzanie badań nad nową techniką przez prowadzących instalacje ubiegających się o wydanie lub zmianę pozwolenia zintegrowanego wpłynie korzystnie na przemysłowe zastosowanie nowych technologii, a w efekcie także na rozwój najlepszych dostępnych technik, tzw. BAT (ang. *Best Available Techniques*). Prowadzący instalacje przemysłowe będą mogli testować nowe technologie z czasowym pominięciem wymagań BAT, które mogą nie odzwierciedlać specyfiki innowacyjnych rozwiązań technologicznych. Tym niemniej testowanie nowych technik nie może powodować naruszenia standardów jakości środowiska ani (tam gdzie mają zastosowanie) standardów emisyjnych. Warto też podkreślić, że wydłużony czas na testowanie nowych rozwiązań wynoszący 30 miesięcy jest okresem maksymalnym. Oznacza to, że przepis nie umożliwia, aby prowadzący instalację uzyskał jedno pozwolenie zintegrowane na testowanie nowej techniki przez 30 miesięcy, a potem wnioskował o kolejne, wydłużając tym samym stan, w którym nie są spełniane wymagania BAT. Testowanie nowych technologii w warunkach kontrolowanych pozwoli ograniczyć ryzyko dla środowiska, a jednocześnie przyspieszy wdrażanie bardziej ekologicznych rozwiązań w skali przemysłowej. Dzięki temu rozwiązaniu zakłada się, że zmiana przepisu potencjalnie pozytywnie wpłynie na rozwój zakładów, przyniesie korzyści dla środowiska i gospodarki, dając impuls do rozwoju innowacji.

⁵⁾ Dz. Urz. UE L 2024/1785 z 15.07.2024.

Ponadto przepis zostanie zmieniony w taki sposób, aby dotyczył wydania pozwolenia zintegrowanego, gdyż w powiązaniu z art. 192 ustawy – Prawo ochrony środowiska, stanowiącym że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków, brzmienie zmienianego art. 211a ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska będzie miało zastosowanie do wydania, jak i zmiany pozwolenia zintegrowanego, co z kolei oznacza, że ta zmiana nie wpłynie na zakłady posiadające pozwolenia zintegrowane.

II. Przedłużenie obowiązywania przepisów prawa umożliwiających przedłużenie z mocy prawa ważności dotychczasowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami oraz uregulowanie stanu prawnego w celu zakończenia procesu dostosowawczego

W 2022 r. na mocy ustawy o ochronie odbiorców energii wprowadzono na okres 3 lat (do dnia 31 grudnia 2025 r.) przepisy art. 226a ustawy o odpadach oraz art. 193 ust. 1c–1e ustawy – Prawo ochrony środowiska. Wprowadzenie powyższych przepisów było spowodowane wpływającymi w 2022 r. do Ministra Klimatu i Środowiska informacjami o znacznej liczbie prowadzonych postępowań w sprawie wydania decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami, co wiązało się z ryzykiem konieczności zakończenia działalności w zakresie gospodarki odpadami w związku z nieuzyskaniem w stosownym czasie nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami.

W związku z kończącym się okresem obowiązywania ww. przepisów podmioty gospodarujące odpadami, m.in. z branży hutniczej, przekazały informację o nadal wydłużonym okresie oczekiwania na uzyskanie zmiany lub nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami oraz ryzyku konieczności zakończenia działalności w związku z zbliżającym się terminem obowiązywania ww. przepisów i niewydaniem przez organy administracji w odpowiednim terminie nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami.

Skumulowanie od 2022 r. prowadzonych przez organy administracji spraw dotyczących postępowań administracyjnych w zakresie zmiany lub wydania nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami jest spowodowane m.in. etapem dostosowania decyzji administracyjnych w zakresie gospodarowania odpadami. W związku z przepisami wprowadzonymi ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw⁶⁾, posiadacze odpadów mieli obowiązek w terminie do dnia 5 marca 2020 r. złożyć do właściwego organu administracji (marszałka województwa lub starosty

⁶⁾ Dz. U. poz. 1592, z późn. zm., dalej „ustawa pożarowa”.

powiatowego) wniosek o dostosowanie posiadanych ww. decyzji do przepisów ustawy pożarowej. Powyższy etap dostosowawczy nadal trwa. Według danych ze stanu na dzień 31 grudnia 2024 r. do rozpatrzenia pozostawało około 1410 wniosków o dostosowanie decyzji administracyjnych do przepisów ustawy pożarowej. Stanowi to około 13 % wszystkich złożonych wniosków. Najwięcej postępowań administracyjnych jest po stronie marszałków województw (według ww. stanu organom tym pozostało do rozpatrzenia 1070 wniosków). Biorąc pod uwagę skalę prowadzonych przez marszałków województw postępowań, dokonano szczegółowej analizy etapu dostosowawczego, z której wynika, że na dzień 1 stycznia 2026 r. pozostanie do rozpatrzenia około 307 wniosków o dostosowanie decyzji.

Aby nie zaburzać procedury wydawania decyzji, nie pogłębiać długotrwałości i przewlekłości postępowań administracyjnych oraz zapobiec zgłaszanym przez podmioty obawom o dalsze prowadzenie działalności gospodarczej, zaproponowano zmiany w przepisach art. 193 ust. 1c ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz art. 226a ustawy o odpadach. Zaproponowane zmiany spowodują przedłużanie okresu ważności dotychczasowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami do dnia 30 czerwca 2026 r. (tj. nadal będzie możliwe przedłużanie dotychczasowych decyzji tak, jak odbywa się to na mocy przepisów wprowadzonych ustawą o ochronie odbiorców energii).

W celu zakończenia możliwości przedłużania decyzji z mocy prawa nie przewiduje się przepisów przejściowych, które pozwalałyby części podmiotów nadal korzystać z przedłużonej decyzji. W tym celu uchyla się przepis przejściowy art. 54 ustawy o ochronie odbiorców energii, zgodnie z którym do postępowań w sprawie wydania nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem 1 stycznia 2026 r., przepisy art. 226a ustawy o odpadach oraz art. 193 ust. 1c–1e ustawy – Prawo ochrony środowiska stosuje się.

Dodatkowo w związku ze zmianą daty w przepisach art. 226a ustawy o odpadach oraz art. 193 ust. 1c–1e ustawy – Prawo ochrony środowiska, w art. 60 ustawy o ochronie odbiorców energii wprowadzono zmianę terminu uchylecia ww. przepisów, tj. dokonano zmiany brzmienia z „1 stycznia 2026 r.” na „1 lipca 2026 r.”.

W związku z powyższym dzień 30 czerwca 2026 r. jest terminem granicznym (ostatecznym) przedłużania dotychczasowych decyzji administracyjnych. Po tym terminie nie będzie już możliwości przedłużania ww. decyzji. W przypadku, w którym okres, na jaki została wydana dotychczasowa decyzja, upłynął, a postępowanie w sprawie wydania nowej decyzji nie zostanie ukończone przed dniem 1 lipca 2026 r., wcześniejsza decyzja wygaśnie, z mocy prawa, tj. z

dniem 1 lipca 2026 r. Skutek ten nastąpi niezależnie od daty złożenia wniosku o wydanie nowego zezwolenia.

III. Usprawnienie działań urzędów marszałkowskich w zakresie kontroli rzetelności dokumentów DPR i EDPR

Marszałek województwa co najmniej raz na 3 lata przeprowadza kontrolę przedsiębiorców prowadzących recykling odpadów opakowaniowych, eksportujących odpady opakowaniowe oraz dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych (art. 53 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi). Kontrolę przeprowadza się także w przypadku wykazania istotnych nieprawidłowości w sprawozdaniu z audytu przedsiębiorcy (art. 53 ust. 2a ww. ustawy).

Zgodnie z art. 53 ust. 4a ww. ustawy, w przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a, marszałek województwa unieważnia, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, dokumenty DPR lub EDPR, w odniesieniu do których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym. Przesłanką unieważnienia dokumentów DPR/EDPR jest stwierdzenie rażących nieprawidłowości „w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub ust. 2a” – a więc bezpośrednio po przeprowadzeniu takich właściwych czynności przez marszałka województwa. Wskazuje to na brak możliwości wykorzystania przez marszałka województwa materiałów dowodowych zgromadzonych przez inne organy kontrolne, tj. Krajową Administrację Skarbową, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska albo Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Przeprowadzenie odrębnej kontroli przez marszałka województwa nie zawsze znajduje uzasadnienie. Wymóg przeprowadzenia odrębnej kontroli przez marszałka województwa, która będzie tylko potwierdzała fakty udokumentowane w trakcie kontroli przeprowadzonej przez inne organy, nie jest efektywny i zwiększa ryzyko przedawnienia zaległości z tytułu opłaty produktowej, przekłada się na konieczność dodatkowego obciążenia przedsiębiorcy trudnościami organizacyjnymi związanymi z dodatkową kontrolą i jest wbrew postulatom związanym z deregulacją i rezygnacją z nadmiernego obciążania przedsiębiorców związanych z przeprowadzaniem dodatkowych kontroli.

Zagadnienie to ma szczególne znaczenie po pierwsze, w przypadku nieprawidłowości polegającej na niedopełnieniu obowiązku udostępnienia marszałkowi województwa wystawionych dokumentów (art. 23 ust. 10 i art. 24 ust. 9 ww. ustawy) w celu wydłużenia okresu zidentyfikowania nieprawidłowości. Po drugie w przypadku podmiotów, które

rozpoczynają działalność polegającą na wystawianiu nierzetelnych DPR/EDPR i kończą ją przed upływem terminu 3 lat, wyznaczającego częstotliwość przeprowadzania kontroli przez marszałków województw.

W związku z powyższym proponuje się zmianę brzmienia art. 53 ust. 4a ww. ustawy przez wykreślenie wyrazów „w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a”. Umożliwi to korzystanie w procedurze unieważniania dokumentów z informacji uzyskanych w inny sposób, w szczególności w ramach kontroli prowadzonych przez organy ścigania, organy Krajowej Administracji Skarbowej, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska albo Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, a także w ramach czynności kontrolnych, o których mowa w art. 10b ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o inspekcji ochrony środowiska⁷⁾.

Dokumenty DPO i EDPO nie są obecnie wystawiane i dotyczące ich przepisy zostały uchylone przez ustawę z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw⁸⁾. Do unieważnienia dokumentów DPO i EDPO jest konieczne dodanie przepisu przejściowego w art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych⁹⁾.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa¹⁰⁾, projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców¹¹⁾ został określony w ocenie skutków regulacji (OSR).

⁷⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 425.

⁸⁾ Dz. U. poz. 2151, z późn. zm.

⁹⁾ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

¹⁰⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 677.

¹¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 grudnia 2025 r. Z uwagi na zbliżający się termin – 31 grudnia 2025 r. – wskazany w art. 226a ustawy o odpadach oraz w art. 193 ust. 1c ustawy – Prawo ochrony środowiska, które są zmieniane projektowaną ustawą, jest niezbędne wejście w życie planowanych przepisów przed tą datą. Wprowadzenie nowych regulacji z wyprzedzeniem w stosunku do tego terminu jest szczególnie istotne z perspektywy konieczności zapewnienia przedsiębiorcom pewności i jednoznaczności sytuacji prawnej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw	Data sporządzenia 30.09.2025 r.
Ministerstwo wiodące Ministerstwo Klimatu i Środowiska	Źródło: Inicjatywa własna (deregulacja)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anita Sowińska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska	Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UDER39
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Maciej Białek – Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami e-mail: maciej.bialek@klimat.gov.pl, tel. 880-761-254 Waldemar Jagodziński – Główny Specjalista w Zespole Obsługi Prawnej Departamentu Gospodarki Odpadami e-mail: Waldemar.Jagodzinski@klimat.gov.pl, tel. 882-362-624	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?
I. Umożliwienie prowadzenia badań nad nową techniką dla instalacji ubiegających się o wydanie pozwolenia zintegrowanego na okres nie dłuższy niż 30 miesięcy Obecne brzmienie art. 211a ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.), dalej „ustawa POŚ”, umożliwia prowadzenie badań nad nową techniką w instalacjach posiadających pozwolenie zintegrowane. Dopiero w zmianie pozwolenia organ właściwy może określić wariant funkcjonowania instalacji zawierający dopuszczalne wielkości emisji, przekraczające graniczne wielkości emisyjne, oraz zezwolić na odstępnie od wymagań ochrony środowiska wynikających z najlepszych dostępnych technik, na czas nie dłuższy niż 9 miesięcy. W ramach Rządowego Zespołu do spraw Deregulacji przedstawiciele przemysłu wskazywali, że rozwiązanie to jest niewystarczające, postulując jego nowelizację, którą umożliwia art. 27b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1785 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywy Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. UE L 2024/1785 z 15.07.2024), (tzw. dyrektywa IED 2.0), zgodnie z którym „bez uszczerbku dla art. 18 właściwy organ może udzielić tymczasowego odstępstwa od wymogów określonych w art. 15 ust. 2, 3 i 4 oraz od zasad określonych w art. 11 lit. a) i b) na potrzeby badania nowych technik na okres nieprzekraczający łącznie 30 miesięcy, pod warunkiem, że po okresie wskazanym w pozwoleniu zaprzestaje się badania danej techniki lub działalność osiągnie przynajmniej poziomy BAT-AEL.”. II. Wydłużony czas oczekiwania na uzyskanie zmiany lub nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami, ryzyko konieczności zakończenia działalności w związku z niewydaniem przez organy administracji w stosownym czasie nowej decyzji oraz uregulowanie stanu prawnego w celu zakończenia procesu dostosowawczego W związku z kończącym się okresem obowiązywania przepisów art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o odpadach”, oraz art. 193 ust. 1c–1e ustawy POŚ, podmioty gospodarujące odpadami, m.in. z branży hutniczej, informują o nadal wydłużonym okresie oczekiwania na uzyskanie zmiany dotychczasowej lub nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarowania odpadami oraz ryzyku konieczności zakończenia działalności w związku ze zbliżającym się terminem obowiązywania ww. przepisów i niewydaniem przez organy administracji w odpowiednim terminie nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami.

Skumulowanie od 2022 r. prowadzonych przez organy administracji spraw dotyczących postępowań administracyjnych w zakresie zmiany lub wydania nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami jest spowodowane m.in. etapem dostosowania decyzji administracyjnych w zakresie gospodarowania odpadami w związku z przepisami wprowadzonymi ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1592, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą pożarową”. Posiadacze odpadów mieli obowiązek w terminie do dnia 5 marca 2020 r. złożyć do właściwego organu administracji (marszałka województwa lub starosty powiatowego) wniosek o dostosowanie posiadanych ww. decyzji do przepisów ustawy pożarowej. Powyższy etap dostosowawczy nadal trwa. Według danych ze stanu na dzień 31 grudnia 2024 r., do rozpatrzenia pozostało około 1410 wniosków o dostosowanie decyzji administracyjnych do przepisów ustawy pożarowej. Stanowi to około 13 % wszystkich złożonych wniosków. Najwięcej postępowań administracyjnych jest po stronie marszałków województw (według ww. stanu organom tym pozostało do rozpatrzenia 1070 wniosków). Biorąc pod uwagę skalę prowadzonych przez marszałków województw postępowań, dokonano szczegółowej analizy etapu dostosowawczego, z której wynika, że na dzień 1 stycznia 2026 r. pozostanie do rozpatrzenia około 307 wniosków o dostosowanie decyzji.

W związku z powyższym, aby rozwiązać opisywane wyżej przez przedsiębiorców ryzyko konieczności zakończenia działalności, jest potrzebne przedłużenie obowiązywania przepisów art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz art. 193 ust. 1c–1e POŚ o pół roku. Ma to na celu zminimalizowanie ryzyka zaburzenia w sposób długotrwały systemu wydawania decyzji, w tym także możliwości przedłużania postępowań administracyjnych, i jednocześnie zapobiegnięcia opisywanego przez podmioty ryzyka. Kluczowe jest również zakończenie procesu dostosowania decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami do zmian wprowadzonych w 2018 r., który trwa już około 5 lat, a tym samym wyeliminowania z rynku gospodarki odpadami podmiotów niespełniających wymagań nałożonych na mocy przedmiotowych przepisów.

III. Trudności w egzekwowaniu przepisów dot. rzetelności dokumentów DPR i EDPR

Konieczność jednoznacznego zapewnienia możliwości oparcia się przez marszałków województwa na materiale dowodowym zgromadzonym w toku kontroli przez inne organy przy unieważnianiu dokumentów DPR (dokument potwierdzający recykling odpadów opakowaniowych / EDPR (dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi) oraz DPO (dokument potwierdzający inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych) / EDPO (dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich innemu niż recykling procesowi odzysku).

Obecne przepisy wskazują, że jedynie w przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wyniku kontroli przeprowadzonej przez marszałka województwa organ ten może unieważnić, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, dokumenty DPR lub EDPR, w odniesieniu do których wykazano niezgodność ze stanem faktycznym informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach. Procedura ta ma zastosowanie także do dokumentów DPO/EDPO na podstawie przepisów przejściowych, to jest art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2151, z późn. zm.). Powyższa kwestia istotnie wydłuża czas postępowania administracyjnego prowadzonego przez marszałka województwa, zmniejszając prawdopodobieństwo przedawnienia należnych zaległości z tytułu opłaty produktowej. Jednocześnie w praktyce uniemożliwia wykonanie przepisu w przypadku podmiotów, które kończą działalność przed upływem trzyletniego okresu wyznaczonego marszałkom na przeprowadzenie takiej kontroli.

W latach 2021–2024 marszałkowie województw przeprowadzili 176 kontroli przedsiębiorców prowadzących recykling odpadów opakowaniowych, dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych oraz eksportujących odpady opakowaniowe, które dotyczyły roku 2021. W toku tych kontroli stwierdzono 51 nieprawidłowości w sporządzaniu dokumentów DPR/EDPR. Marszałkowie unieważnili w drodze decyzji 27 dokumentów DPR na łączną masę 581,267 Mg.

W toku ww. kontroli stwierdzono m.in. następujące nieprawidłowości dotyczące dokumentów DPR/EDPR:

- 1) nieprawidłowe i nierzetelne wypełnianie dokumentów DPR i EDPR;
- 2) niepełne wskazywanie na dokumentach DPR numeru Karty Przekazania Odpadów potwierdzającej przyjęcie odpadów opakowaniowych do recyklingu;
- 3) wystawianie dokumentów DPR na masę wyższą niż wynikającą z Kart Przekazania Odpadów;

- 4) sporządzanie dokumentów DPR przez podmiot nieuprawniony (nieposiadający zezwolenia na przetwarzanie odpadów);
- 5) wystawianie DPR z błędnym, nieistniejącym w ewidencji, numerem Karty Przekazania Odpadu;
- 6) niedokładna numeracja wystawianych dokumentów DPR;
- 7) brak daty wystawienia dokumentu i podpisu osoby wystawiającej dany dokument;
- 8) wystawienie dokumentu EDPR na masę przekraczającą masę wynikającą z załącznika VII;
- 9) błędy i braki na dokumentach stanowiących załącznik VII dotyczący transgranicznego przemieszczania odpadów;
- 10) wystawianie dokumentów DPR i EDPR bez zachowania 7-dniowego terminu na wydanie dokumentów;
- 11) wystawianie dokumentów DPR bez wskazanego właściwego adresu prowadzenia działalności;
- 12) wystawianie dokumentów DPE i EDPR na nieaktualnym wzorze;
- 13) nieprzekazywanie do marszałków województw dokumentów DPR i EDPR lub przekazywanie ich po wyznaczonym terminie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

- I. Rozwiązaniem problemu będzie wydłużenie łącznego okresu umożliwiającego testowanie nowych technik w oparciu o złagodzone wymagania z zakresu ochrony środowiska do maksymalnie 30 miesięcy. Ponadto przepis zostanie zmieniony w taki sposób, aby dotyczył wydania pozwolenia zintegrowanego, gdyż w powiązaniu z art. 192 ustawy POŚ, zgodnie z którym „przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków”, brzmienie zmienionego art. 211a ust. 1 ustawy POŚ będzie miało zastosowanie do wydania, jak i zmiany pozwolenia zintegrowanego.
- II. Wprowadzenie zmiany w przepisach przez zmianę daty w nich określonych, tj. z „31 grudnia 2025 r.” na „30 czerwca 2026 r.”. W celu zakończenia możliwości przedłużania decyzji z mocy prawa nie przewiduje się przepisów przejściowych, które pozwalałyby części podmiotów nadal korzystać z przedłużonej decyzji. W związku z powyższym dzień 30 czerwca 2026 r. jest terminem granicznym (ostatecznym) przedłużania dotychczasowych decyzji administracyjnych. Po tym terminie nie będzie już możliwości przedłużania ww. decyzji. Zmiana przedłuży czas organom administracji na przeprowadzenie nadmiernej liczby postępowań administracyjnych w sprawie wydania decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami.
- III. Wyłączenie ograniczenia, zgodnie z którym unieważnienie dokumentów DPR i EDPR (oraz DPO i EDPO) wymaga przeprowadzenia osobnej kontroli przez marszałka województwa. Praktyczne umożliwienie oparcia procedury unieważnienia dokumentów DPR i EDPR (oraz DPO i EDPO) na informacjach uzyskanych w ramach kontroli prowadzonych przez organy ścigania, organy Krajowej Administracji Skarbowej, organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a także w ramach czynności kontrolnych, o których mowa w art. 10b ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o inspekcji ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425).
- IV. Wskazanie, że powyższa zmiana ma zastosowanie także do dokumentów DPO i EDPO, które obecnie nie są wystawiane, ale miały zastosowanie do dnia 31 grudnia 2021 r.

Osiągnięcie celów proponowanej regulacji nie jest możliwe za pomocą środków pozalegisłacyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Mając na względzie, że zmiany postulowane w projekcie ustawy odnoszą się do rozwiązań funkcjonujących w obszarze prawa krajowego, nie dokonywano analizy potencjalnych rozwiązań o analogicznym charakterze obowiązujących w krajach OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Marszałkowie województw	16	Główny Urząd Statystyczny	1. Przedłużenie czasu na wydanie nowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami w związku z obecnym nawarstwieniem spraw prowadzonych przez te organy.

			2. Wprowadzenie alternatywnego trybu wydawania decyzji odnoszących się do prowadzenia badań nad nową techniką dla instalacji, dla których jest wymagane pozwolenie zintegrowane. 3. Skrócenie czasu postępowania administracyjnego prowadzonego przez marszałka województwa skutkujące zmniejszeniem prawdopodobieństwa przedawnienia należnych zaległości z tytułu opłaty produktowej.
Starości i prezydenci miast na prawach powiatu	380	Główny Urząd Statystyczny	1. Przedłużenie czasu na wydanie nowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami w związku z obecnym nawarstwieniem spraw prowadzonych przez te organy. 2. Wprowadzenie alternatywnego trybu wydawania decyzji odnoszących się do prowadzenia badań nad nową techniką dla instalacji, dla których jest wymagane pozwolenie zintegrowane.
Podmioty prowadzące działalność w zakresie gospodarki odpadami	Ok. 2000 podmiotów	Dane własne MKiŚ	Możliwość przedłużania dotychczasowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami do dnia uzyskania nowej decyzji, co spowoduje ograniczenie ryzyka konieczności zakończenia działalności w ww. zakresie, do dnia 1 stycznia 2026 r.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych, z 7-dniowym terminem składania uwag, otrzymali:

- 1) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
- 2) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 3) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złotem;
- 4) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 5) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 6) Krajowa Izba Gospodarcza;

- 7) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 8) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
- 9) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- 10) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
- 11) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 12) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 13) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 14) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 15) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
- 16) Polska Izba Ekologii;
- 17) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 18) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 19) Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
- 20) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
- 21) Unia Metropolii Polskich;
- 22) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 23) Związek Miast Polskich;
- 24) Indorama Ventures Poland;
- 25) WWF Polska.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania, z 7-dniowym terminem zgłaszania uwag:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 6) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 7) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 8) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Wskazane skrócone terminy opiniowania i konsultacji publicznych były podyktowane pilnym charakterem projektu, wynikającym z konieczności niezwłocznego usunięcia przeszkody formalnej dla wykonywania zadań marszałków województw w zakresie nadzoru nad prawidłowością potwierdzania recyklingu odpadów opakowaniowych oraz ze zbliżającego się terminu 31 grudnia 2025 r., do którego w obecnym brzmieniu odwołują się art. 226a ustawy o odpadach i art. 193 ust. 1c ustawy POŚ.

Projekt podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949). Komisja zaopiniowała projekt pozytywnie.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), w związku z czym nie wymagał zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie wymagał zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440), gdyż zakres projektu nie dotyczy spraw pracowniczych i zadań związków zawodowych.

Projekt ustawy nie wymagał przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji i opiniowania, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)

Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	–											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt ustawy nie powoduje bezpośrednich skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Zmiana dotycząca procedury unieważniania dokumentów DPR i EDPR oraz dokumentów DPO i EDPO nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych, jednak pozwoli na bardziej efektywną realizację nałożonych przez nie zadań w związku z brakiem konieczności przeprowadzania kontroli stwierdzającej fakty już ustalone podczas kontroli przeprowadzonej przez inne organy.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00			
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Pozytywny wpływ zmiany polegającej na umożliwieniu przeprowadzania badań nad nowymi technikami, także dla nowych instalacji, co powinno dać pozytywny impuls do rozwoju innowacji i wdrażania ich na skalę przemysłową.										
		Pozytywny wpływ zmiany polegającej na możliwości przedłużania dotychczasowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami do dnia uzyskania nowej decyzji, co powoduje ograniczenie ryzyka konieczności zakończenia działalności w ww. zakresie.										
		Neutralny wpływ zmiany polegającej na zmianie procedury unieważniania dokumentów DPR/EDPR oraz dokumentów DPO/EDPO.										

	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Pozytywny wpływ zmiany polegającej na możliwości przedłużania dotychczasowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami do dnia uzyskania nowej decyzji, co powoduje ograniczenie ryzyka konieczności zakończenia działalności w ww. zakresie. Neutralny wpływ zmiany polegającej na zmianie procedury unieważniania dokumentów DPR/EDPR oraz dokumentów DPO/EDPO.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	–	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Proponowane zmiany przepisów przedłużają o pół roku ważność wydanych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami na czas wydania nowej decyzji przez organy administracji i równolegle przedłużają termin na załatwienie spraw i wydanie nowych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami, które nawarstwiły się na przestrzeni ostatnich lat. Jednocześnie zaproponowane zmiany przepisów umożliwią organom procedowanie wniosków o zmianę albo wydanie nowej decyzji administracyjnej bez ryzyka dla przedsiębiorców w kontekście konieczności zakończenia działalności w związku z niewydaniem przez organ w odpowiednim terminie decyzji administracyjnej. Zmiana w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870) może wpłynąć na zmniejszenie liczby wymaganych kontroli, a w konsekwencji na zmniejszenie liczby dokumentów i procedur. W oparciu o dane uzyskane z wybranych urzędów marszałkowskich, jest uzasadnione założenie, że wprowadzona zmiana pozwoli na skrócenie procedury o ok. 6 miesięcy (w przypadku postępowań opartych o informacje pozyskane przez inne organy).		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt ustawy nie wpływa na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na skuteczność realizacji zadań marszałków województw z zakresu kontroli i nadzoru nad rynkiem odpadów opakowaniowych w Polsce. Pozytywny wpływ będzie można zauważyć w zakresie funkcjonowania branży odpadowej w	

	kontekście gospodarowania odpadami na podstawie posiadanych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 grudnia 2025 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Projekt ustawy nie wymaga ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
-	

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska

oraz niektórych innych ustaw (UDER39)

1. Informacje ogólne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 34 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), projekt ustawy został zamieszczony w dniu 26 czerwca 2025 r. w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Wyznaczono termin 7 dni na przekazanie uwag w ramach opiniowania i konsultacji.

Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.);
- 3) ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870);
- 4) ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1288, z późn. zm.).

2. Przebieg konsultacji publicznych i opiniowania

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu ustawy trwały od dnia 26 czerwca 2025 r. do dnia 2 lipca 2025 r. Projekt został również przekazany do zaopiniowania z 7-dniowym terminem zgłaszania uwag:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 6) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;

- 7) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 8) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców.

W ramach opiniowania uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Nr pisma
1.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska	RP.0521.9.2025.NS
2.	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie	WI.7021.1.9.2025.KM/GP
3.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie	OR-PL-III.0821.236.2025.RS
4.	Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Brak nr
5.	Urząd Marszałkowski Woj. Podkarpackiego	OS-I.7013.1.5.2025.NSW
6.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego	DOS-I-II.720.1.2025.HB
7.	Wojewoda Wielkopolski	ZK-III.6333.2.2025.4
8.	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego	Brak nr
9.	Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego	WOŚ-II.0431.10.2025.KB
10.	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu	DSK-II.7013.29.2025

Informację o braku uwag przekazały następujące podmioty:

Lp.	Podmiot zgłaszający brak uwag	Nr pisma
1.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach	WOŚ.070.160.2025.KM.1
2.	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	DOS-VI.0821.7.2025.MK
3.	Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Olsztynie	WIOŚ-I.02.1.4.2025.mtr
4.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Brak nr
5.	Lubuski Urząd Wojewódzki w Gorzowie Wielkopolskim	OK-I.002.62.2025.AWawr
6.	Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego	DŚ-III.700.9.2025.SP
7.	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska	Brak nr
8.	Wojewoda Podkarpacki	P-II.0521.2.15.2025
9.	Wojewoda Świętokrzyski	PNK.V.0521.72.2025
10.	Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego	DŚ-II.0821.8.2025
11.	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Warszawie	Brak nr

Projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych, z 7-dniowym terminem składania uwag, otrzymali:

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Nr pisma
1.	Izba Branży Komunalnej	L. Dz. IBK 43/03/07/2025
2.	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Brak nr
3.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa	HIPH/0323/2025
4.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie sp. z o.o.	RDS.071.4.2025.5.MM2
5.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	Brak nr
6.	Zakład Utylizacji Odpadów w Elblągu sp. Z o.o.	NT/23/06/2025
7.	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów w Warszawie	Brak nr
8.	Zarząd PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.	SZ/ 693 /2025/W

Informację o braku uwag przekazały następujące podmioty:

Lp.	Podmiot zgłaszający brak uwag	Nr pisma
1.	Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”	BFPZ/359/07/2025
2.	Stowarzyszenie „Polski Recykling”	Brak nr
3.	Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii	Brak nr

Omówienie zgłoszonych uwag do przedmiotowego projektu w ramach prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, wraz ze stanowiskiem Ministra Klimatu i Środowiska, stanowi **załącznik do niniejszego raportu.**

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymagał przedłożenia innym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

4. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa.

Załącz. Tabela uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania wraz ze stanowiskiem projektodawcy do uwag

**Tabela uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw
(nr UDER39 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów) zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych wraz
ze stanowiskiem projektodawcy do tych uwag**

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko MKiŚ
1.	PGE S.A.	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej w projekcie i zmienianego aktu prawnego – ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania	Potrzeba wprowadzenia regulacji uznającej inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych za inwestycje strategiczne w rozumieniu ustawy ocenowej. Ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw („ustawa zmieniająca”), która weszła w życie 16 października 2023 r., w art. 59a ust. 4 ustawy ocenowej wprowadzono katalog inwestycji strategicznych, dla których stosuje się wyłączenia ze stosowania części przepisów ustawy ocenowej. Do inwestycji strategicznych nie stosuje się m.in. przepisów art. 59a ust. 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy ocenowej. Oznacza to, że przystąpienia do: 1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1, 2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust.	Proponujemy wprowadzenie regulacji uznającej inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych za inwestycje strategiczne w rozumieniu ustawy ocenowej, co zapewni uporządkowanie i uspołnienie regulacji dotyczących ESPów, a także usprawni proces inwestycyjny w tym zakresie. Propozycja rozwiązania: Art. X. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.

¹⁾W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

		na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.) – dotyczy zmiany przepisów art. 59a ust. 4 pkt 21, art. 72 ust. 1 pkt 29.	1 pkt 2, 3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest zobowiązany poprzedzać analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp. Takie rozwiązanie wynika ze specyfiki inwestycji strategicznych, które są realizowane na podstawie ustaw szczególnych (specustaw) i dla których jest wydawana decyzja lokalizacyjna, która jest wiążąca dla organu sporządzającego m.in. mpzp. Zgodnie z art. 59a ust. 4 pkt 21 ustawy ocenowej za inwestycję strategiczną została uznana inwestycja w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej („ESP”) realizowana na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących („specustawa ESP”). Niestety przepis ten nie uwzględnia inwestycji towarzyszącej inwestycji w ESP, jako inwestycji strategicznej (tj. sieci elektroenergetycznej wyprowadzającej moc z ESP), pomimo tego, że inwestycja towarzysząca inwestycji w ESP jest również realizowana na podstawie przepisów specustawy ESP i także dla inwestycji towarzyszącej jest wydawana decyzja lokalizacyjna, która wiąże organy sporządzające mpzp. Taki stan prawny prowadzi do tego, że w przypadku inwestycji towarzyszącej inwestycji w ESP, tj. inwestycji w wyprowadzenie mocy z ESP, wymaga się od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska („RDOŚ”), przed właściwym rozpoczęciem postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, aby weryfikował zgodność przedsięwzięcia z mpzp, a w przypadku stwierdzenia niezgodności przedsięwzięcia z mpzp, RDOŚ jest zobowiązany do wydania decyzji odmownej. W przypadku nieprzedłożenia mpzp, RDOŚ pozostawi	środowisko wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 59a w ust. 4 pkt 21 otrzymuje brzmienie: „21) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. 2025 r. poz. 264.);”; 2) w art. 72 w ust. 1 pkt 29 otrzymuje brzmienie: „29) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących.”	
--	--	--	--	---	--

		wniosek o wydanie decyzji bez rozpoznania. Taki przepis ustawy ocenowej jest niespójny z przepisami oraz niezgodny z celami specustawy ESP, która za główny cel miała uproszczenie i przyspieszenie inwestycji w ESP oraz inwestycji towarzyszących tym inwestycjom, czyli inwestycji polegających na budowie sieci elektroenergetycznych wyprowadzających moc z ESP. Należy wskazać, że zarówno inwestycja w ESP, jak również inwestycja towarzysząca inwestycji ESP jest objęta zakresem specustawy ESP – do inwestycji towarzyszącej ESP przepisy specustawy ESP stosuje się odpowiednio (art. 35 ust. 1 specustawy ESP). Oznacza to, że także dla inwestycji towarzyszącej ESP (sieć wyprowadzająca moc z ESP) wydawana jest decyzja lokalizacyjna, która może być oddzielną decyzją lokalizacyjną bądź lokalizacja inwestycji towarzyszącej będzie wskazywana w decyzji o lokalizacji inwestycji w ESP (art. 35 ust. 2 specustawy ESP). Tym samym badanie zgodności lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP z mpzp jest bezprzedmiotowe, bo dla tej inwestycji będzie wydana decyzja lokalizacyjna, która ma pierwszeństwo przed mpzp. Potwierdzają to przepisy art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 4 w związku z art. 35 ust. 1 specustawy ESP, które wskazują, że w sprawach dotyczących lokalizacji inwestycji w ESP i lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a decyzja lokalizacyjna dotycząca inwestycji w ESP i inwestycji towarzyszącej ESP, jest wiążąca dla organów właściwych do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz mpzp oraz organów właściwych do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej i decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Prowadzi to do wniosku, że inwestycja towarzysząca ESP nie musi być zgodna z żadnym aktem prawa miejscowego,		
--	--	---	--	--

			w tym przypadku z mpzp, ponieważ jest lokalizowana na podstawie decyzji lokalizacyjnej wydawanej na podstawie specustawy ESP, która jest regulacją szczególną w stosunku do innych aktów prawnych, w tym do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w związku z tym stosuje się ją w pierwszej kolejności. Podsumowując, badanie zgodności lokalizacji inwestycji towarzyszącej ESP z mpzp jest niezgodne z przepisami specustawy ESP. W związku z powyższym, postulowana zmiana jest uzasadniona i konieczna dla zapewnienia sprawnego procesu inwestycyjnego inwestycji ESP.		
2.	PGE S.A.	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej w projekcie i zmienianego aktu prawnego – ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z	Uwzględnienie w katalogu przypadków, do których nie ma zastosowania obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany, również inwestycji i decyzji wydawanych na podstawie specustawy ESP oraz pozwolenia na budowę dla tych inwestycji. Przepis art. 72 ust. 2 ustawy o cenach określa przypadki zmian w decyzjach inwestycyjnych, które nie powodują konieczności wydania nowej decyzji środowiskowej lub jej zmiany. Przepis ten odnosi się m.in. do decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji lokalizacyjnych wydawanych na podstawie specustaw, np. specustawy przesyłowej (art. 72 ust. 2 pkt 1e ustawy o cenach). Oznacza to, że zmiana decyzji lokalizacyjnej dotyczącej strategicznej inwestycji w sieć przesyłową oraz zmiana decyzji lokalizacyjnej dla inwestycji towarzyszącej tej inwestycji oraz zmiana decyzji o pozwoleniu na budowę w przypadku tych inwestycji nie będzie powodowała konieczności uzyskania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany jeśli te zmiany nie będą powodowały zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji. Celem takiej regulacji było wprowadzenie braku konieczności zmian decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli po jej wydaniu nastąpiły zmiany w decyzjach inwestycyjnych, które nie mają związku z kwestiami środowiskowymi, aby nie spowalniać procesu	Proponujemy uwzględnienie w katalogu przypadków, do których nie ma zastosowania obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany, również inwestycji i decyzji wydawanych na podstawie specustawy ESP oraz pozwolenia na budowę dla tych inwestycji (zmiany decyzji lokalizacyjnych i pozwoleń na budowę dla ESP i inwestycji towarzyszących ESP niepowodujące zmian warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach). Dzięki temu będą traktowane analogicznie, jak inwestycje prowadzone na podstawie innych specustaw. Propozycja rozwiązania: Art. X. W ustawie z dnia 3	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.

		późn. zm.) – dotyczy zmiany przepisu art. 72 ust. 2.	inwestycyjnego dodatkowymi wymogami związanymi z uzyskiwaniem decyzji administracyjnych, w szczególności w przypadku inwestycji strategicznych prowadzonych na podstawie specustaw. Przepis art. 72 ust. 2 ustawy ocenowej nie uwzględnia jednak inwestycji i decyzji wydawanych na podstawie specustawy ESP oraz pozwoleń na budowę dla tych inwestycji, pomimo tego, że inwestycje w ESP znajdują się w katalogu inwestycji strategicznych w rozumieniu przepisów ustawy ocenowej. Konsekwencją takiego stanu prawnego w procesie inwestycyjnym może być sytuacja, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie uznawał, że każda zmiana decyzji lokalizacyjnej dla ESP lub inwestycji towarzyszącej oraz pozwolenia na budowę ESP lub inwestycji towarzyszącej (sieci wyprowadzającej moc z ESP) będzie wymagała wydania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany, co będzie skutkowało koniecznością wstrzymania prowadzonych inwestycji oraz istotnym ich opóźnieniem.	października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w art. 72 w ust. 2 po pkt 1e dodaje pkt 1f w brzmieniu: „1f) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 29, oraz decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”.	
3.	PGE S.A.	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej w projekcie i zmienianego aktu prawnego – ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu	Doprecyzowanie w specustawie ESP, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP. Postulujemy wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących poprzez dostosowanie jej przepisów do zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw. Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. zmieniająca ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	Propozycja ma na celu dostosowanie przepisów specustawy ESP do zmian wprowadzonych nowelizacją ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 2023 r. poprzez doprecyzowanie, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.

		i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2025 r. poz. 264) - dotyczy zmiany przepisu art. 11 ust. 4	wprowadziła nową instytucję planu ogólnego gminy, który zastąpił studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin zachowują moc do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r., i stosuje się do nich przepisy dotychczasowe. Ustawa zawierała przepisy zmieniające większość specustaw inwestycyjnych dostosowujące je do wskazanej zmiany z pominięciem jednak specustawy ESP. Konieczne jest w związku z tym dostosowanie przepisów specustawy ESP do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. poprzez doprecyzowanie, że organ właściwy do sporządzenia planu ogólnego gminy jest związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji ESP oraz decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP. W przypadku wejścia w życie planu ogólnego gminy na terenie planowanej inwestycji w ESP i braku dostosowania przepisów specustawy ESP, może dojść do wątpliwości przy interpretacji przepisów przez właściwe organy, a w konsekwencji przepisy specustawy ESP, które miały uprościć i przyspieszyć proces inwestycyjny, nie znajdują zastosowania.	decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji ESP. Propozycja rozwiązania: W ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących w art. 11 w ust. 4 wyrazy „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” zastępuje się wyrazami „planu ogólnego gminy”.	
4.	PGE S.A.	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej w projekcie zmieniającego aktu prawnego – ustawy z dnia 3 października 2008 r. o	Przedsięwzięcia brane pod uwagę przy ocenie skumulowanych oddziaływań. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wytwórca powinien mieć obowiązek brania pod uwagę przedsięwzięć, co do których została już wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (zrealizowanych lub realizowanych), a nie przedsięwzięć dopiero planowanych, które mogą w ogóle nie zostać w przyszłości podjęte.	Art. X. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko art. 66 w ust. 1 pkt 3b otrzymuje brzmienie: „3b) informacje na temat powiązań z innymi	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.

		udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.) – dotyczy zmiany przepisu art. 66 ust. 1 pkt 3b.		przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,”	
5.	PGE S.A.	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej w projekcie zmieniającego aktu prawnego – ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie,	Wybór wariantu alternatywnego W celu przyspieszenia procedury uzyskiwania pozwoleń jest konieczne umożliwienie inwestorowi zmiany wybranego wariantu na alternatywny bez konieczności składania wniosku o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wariant alternatywny będzie podlegał ocenie organu w ramach postępowania o uzyskanie decyzji środowiskowej, tym samym nie jest potrzebne ponowne rozpatrywanie merytoryczne przez organ czy inwestor może zastosować wariant alternatywny.	Art. X. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dodaje się art. 81a w brzmieniu: „Art. 81a.1. Zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.

		udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.) – postulat dodania nowego przepisu art. 81a.		grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, nie stanowi zmiana wskazanego w tej decyzji wariantu wybranego do realizacji na racjonalny wariant alternatywny uwzględniony w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, złożonym w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. 2. Strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, niezwłocznie zawiadamia organ, który wydał decyzję wskazaną w ust. 1, o zmianie wskazanego w tej decyzji wariantu wybranego do realizacji na racjonalny wariant alternatywny. Przepisu art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. 3. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia wskazanego w	
--	--	--	--	---	--

				ust. 2, wydaje zaświadczenie potwierdzające zmianę wskazanego w tej decyzji wariantu wybranego do realizacji na racjonalny wariant alternatywny."	
6.	PGE S.A.	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej w projekcie zmieniającego aktu prawnego – ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.) – postulowane dodanie nowego przepisu	Stworzenie archiwum informacji o środowisku Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest jednym z koniecznych elementów realizacji inwestycji w morskie farmy wiatrowe, a uzyskanie tej decyzji poprzedza wykonanie badań środowiskowych. Z kolei badania środowiskowe konieczne do przeprowadzenia na morzu są bardzo czasochłonne i wpływają istotnie na harmonogram inwestycji, niekiedy uniemożliwiając jej terminową, sprawną realizację. Powszechne są sytuacje, w których inny podmiot przeprowadza badania środowiskowe na obszarze planowanej morskiej farmy wiatrowej (lub jej części), który jednakże nie jest uprawniony do realizacji tej inwestycji (tj. nie posiada pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej). Z kolei podmiot uprawniony do wzniesienia morskiej farmy wiatrowej nie przeprowadził takich badań i mimo analogicznego zakresu badań musi je wykonać, nawet jeśli informacje o środowisku i jego ochronie w odniesieniu do przedmiotowego obszaru znajdują się już w posiadaniu władz publicznych lub są informacjami przeznaczonymi dla władz publicznych. Tym samym biorąc pod uwagę ambitne cele transformacji energetycznej oraz istotną rolę morskich farm wiatrowych w produkcji mocy potrzebnej do zapewnienia stabilnego pokrycia zapotrzebowania odbiorców na energię elektryczną, kluczowym rozwiązaniem byłoby umożliwienie korzystania z informacji o środowisku oraz jego ochronie zawartej w uprzednio przeprowadzonych badaniach środowiskowych za odpowiednią opłatą uiszczaną na rzecz państwa przez	„Art. X. 1. W przypadku informacji o środowisku i jego ochronie pochodzącymi z wykonanych badań oddziaływania przedsięwzięcia na obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska udostępnia te informacje w celu wykorzystania, na wniosek, za opłatą, jeżeli wnioskodawca jest uprawniony do realizacji inwestycji na obszarach morskich na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej lub pozwolenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lub uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.

		ustawy.	podmioty posiadające pozwolenie na wznoszenie sztucznych wysp oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy. Sam dostęp do informacji o środowisku nie jest wystarczający, albowiem powinna istnieć możliwość korzystania z tych informacji przez inwestora, a opłata za taką możliwość powinna trafiać do państwa. Zauważyć należy, że podobny sposób umożliwiania korzystania z informacji (geologicznej) funkcjonuje obecnie na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (w szczególności art. 98 i następne).	strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. 2. Informacje uzyskane przez podmiot wskazany w ust. 1 mogą stanowić załącznik do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1. 3. Podstawę określenia opłaty za korzystanie z informacji o środowisku stanowi wycena określająca koszty projektowania, wykonywania i dokumentowania badań oddziaływania przedsięwzięcia na obszarach morskich sfinansowana przez podmiot ubiegający się o korzystanie z tej informacji. Przed zawarciem umowy Skarb Państwa dokonuje weryfikacji wyceny. 4. Wpływy z tytułu udostępnienia w celu wykorzystania informacji o środowisku stanowią dochód budżetu państwa. 5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) warunki i tryb korzystania z	
--	--	---------	--	--	--

				informacji o środowisku za opłatą; 2) wzór wniosku o zawarcie umowy na korzystanie z informacji o środowisku; 3) metody szacowania wartości informacji o środowisku; 4) szczegółowe wymagania dotyczące wycen. 6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw środowiska kieruje się potrzebą zapewnienia łatwego dostępu do informacji o środowisku na obszarach morskich oraz kompletności informacji objętych wnioskiem. W rozporządzeniu tym minister różnicuje metody szacowania informacji o środowisku i zakres ich stosowania oraz określa szczegółowe wymagania dotyczące wycen w zależności od rodzaju i formy informacji o środowisku, sposobu i zakresu korzystania z niej.”	
7.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o.	W projekcie w art. 1 dodaje się pkt. 4) 4) Art. 364 otrzymuje brzmienie: ...	Zarówno art. 46 ust. 1e, jak i art. 32 ust. 1b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zostały wprowadzone do tego aktu prawnego ustawą z dnia 12 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1592, z późn. zm.), a następnie modyfikowane kolejnymi nowelizacjami. Powołaną ustawą wprowadzono szereg przepisów będących odpowiedzią na potrzebę	Zmiana art. 364 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska 4) art. 364 otrzymuje brzmienie: „art. 364. Jeżeli działalność prowadzona przez podmiot	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.

			ustabilizowania rynku gospodarowania odpadami zwłaszcza w związku z porzucaniem odpadów w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych i nieprzystosowanych oraz w inny sposób niezgodnie z przepisami obowiązującego prawa, w tym również nasilającego się zwłaszcza w maju 2018 r. zjawiska pożarów nagromadzonych odpadów. Wprowadzane przepisy miały w szczególności „na celu uniknięcie sytuacji, w których z wnioskiem o wydanie zezwolenia na gospodarowanie odpadami występowały osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, których sytuacja finansowa lub majątkowa nie jest wystarczająca dla zabezpieczenia przed negatywnymi skutkami prowadzonej działalności np. w przypadku upadłości takich podmiotów lub celowego prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów ochrony środowiska. Działania te prowadzą najczęściej do zaniechania przekazywania odpadów do przetworzenia uprawnionym podmiotom, co z kolei skutkuje nieuzasadnionym, nadmiernym nagromadzeniem odpadów, które często stanowią zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi. (...) W art. 46 ust. 1a–1g wprowadzono nowe podstawy odmowy wydania zezwoleń przez organ właściwy do wydania decyzji na gospodarowanie odpadami w przypadku stwierdzenia naruszeń przepisów dot. gospodarki odpadami przez podmiot wnioskujący – tzw. «wilczy bilet». (...) Powyższa propozycja ma na celu czasowe wykluczenie z rynku usług związanych z gospodarką odpadami osób fizycznych lub prawnych, które postępowały z odpadami w sposób stwarzający zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi lub dla środowiska.” . Uptyw czasu oraz obserwacja rynku odpadowego wskazują na to, że zwłaszcza art. 46 ust. 1e ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach nie spełnił swojej funkcji, tzn. nie służy do wyeliminowania z tego rynku tych podmiotów, które nie dając rękojmi prawidłowego postępowania z odpadami, powodują niepowetowaną szkodę dla środowiska.	korzystający ze środowiska albo osobę fizyczną powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wydać decyzje o wstrzymaniu tej działalności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapobieżeniu pogarszaniu stanu środowiska.”	
8.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o.	W projekcie w art. 1 dodaje się pkt 5) 5) art. 365 ust. 1 otrzymuje brzmienie:...		Zmiana art. 365 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska 5) art. 365 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wstrzymać w drodze decyzji użytkowanie instalacji eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego.”	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.
9.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o.	W projekcie w art. 2 wyodrębnia się pkt 1) 1)		1) w art. 226a w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2027 r.”. 2) art. 32 ust. 1b otrzymuje brzmienie:	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu.
10.	Miejskie Przedsiębiorstwo	W projekcie w art. 2 dodaje		„1b. Jeżeli w okresie 1 roku, licząc od końca roku	Wprowadzenie nowego progu łącznej kwoty kar, określonych w art. 42, 46 i 194 ustawy o odpadach

	Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o.	się pkt. 2) 2) art. 32 ust. 1b otrzymuje brzmienie:...	Powołany przepis nie sankcjonuje bowiem postępowania podmiotów, które powodują szkodę w środowisku w szczególności poprzez porzucenie odpadów, gdyż takie podmioty działają często bez wymaganych decyzji administracyjnych oraz nie wykazują woli w ich otrzymaniu. Powołany przepis stanowi jednak poważną przeszkodę w działalności podmiotów legalnie funkcjonujących na rynku, które ze względu na szeroką skalę działalności oraz będące podmiotami prowadzącymi wiele instalacji do gospodarowania odpadami, w szybkim czasie i w łatwy sposób mogły zgromadzić administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 194 ustawy o odpadach w ilości i kwocie przekraczającej powołane w uchylanym przepisie limity. Ma to związek zwłaszcza z tym, że przepis ten dotyczy administracyjnych kar pieniężnych wymierzonych w ostatecznych decyzjach wydanych po 4 września 2018 r., a zatem również co do zdarzeń mających miejsce przed wejściem w życie art. 46 ust. 1e ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, co może stać w sprzeczności z konstytucyjną zasadą niedziałania prawa wstecz. Nie bez znaczenie jest również fakt, że katalog działań zagrożonych karą z art. 194 rozszerzył się o okoliczności będące w przeszłości zakwalifikowane jako wykroczenia i zagrożone mandatem karnym.	kalendarzowego, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów stała się ostateczna, posiadaczowi odpadów została wymierzona po raz piąty administracyjna kara pieniężna za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wstrzymać, w drodze decyzji, działalność tego posiadacza odpadów.	będzie objęte zakresem regulacji projektu UDER81.
11.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o.	W projekcie w art. 2 dodaje się pkt 3) 3) uchyla się art. 42 ust. 3a pkt 3 i 4.	Ocenia się, że właśnie te działające na rynku duże podmioty, powinny stanowić rdzeń dla prawidłowego funkcjonowania systemu odpadowego w Polsce, gdyż posiadają doświadczenie, potencjał organizacyjny, logistyczny i majątkowy oraz dostęp do wyspecjalizowanej kadry, czyli elementów niezbędnych do gospodarowania odpadami w sposób należyty, wynikający z wyspecjalizowanego i profesjonalnego profilu działalności tych przedsiębiorstw. Należy zwrócić uwagę, że takimi dużymi podmiotami działającymi na lokalnych rynkach, są również spółki z udziałem kapitału gminnego, które zajmują	Uchylenie art. 42 ust. 3a pkt 3 i 4 ustawy o odpadach 3) uchyla się art. 42 ust. 3a pkt 3 i 4.	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu. Wprowadzenie nowego progu łącznej kwoty kar, określonych w art. 42, 46 i 194 ustawy o odpadach będzie objęte zakresem regulacji projektu UDER81.

12.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o.	W projekcie w art. 2 dodaje się pkt 4)	się przede wszystkim gospodarowaniem odpadami komunalnymi pochodzącymi od mieszkańców. Zamierzeniem racjonalnego ustawodawcy nie może być wyeliminowanie z rynku tych podmiotów (udzielenie im tzw. „wilczego biletu”, którym uzasadniano wprowadzenie tych przepisów), bowiem może to doprowadzić do zapaści rynku, a w konsekwencji może prowadzić do braku możliwości prowadzenia racjonalnej polityki i gospodarki odpadowej. Jednocześnie pokreślenia wymaga, że uchylenie art. 46 ust. 1e nie będzie prowadziło do zwiększenia poczucia bezkarności podmiotów funkcjonujących na rynku odpadów. Dodatkową sankcją związaną ze stwierdzeniem nieprawidłowości w decyzjach dotyczących nałożenia administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, jest instytucja wstrzymania działalności podmiotu.	Uchylenie art. 46 ust. 1e ustawy o odpadach 4) w art. 46 uchyla się ust. 1e	Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe zagadnienie wykracza poza zakres projektu. Wprowadzenie nowego progu łącznej kwoty kar, określonych w art. 42, 46 i 194 ustawy o odpadach będzie objęte zakresem regulacji projektu UDER81.
13.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o.	W projekcie w art. 6 ust. 1 dopisuje się zdanie:...	Objęta niniejszym projektem proponowana zmiana przepisów dotyczących instytucji wstrzymania działalności, tj. art. 32 ust. 1b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, jak i art. 384 i 385 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, wymaga jednak korekty i ich złagodzenia, w szczególności w tym kierunku, aby to organ w ramach uznania administracyjnego, po przeanalizowaniu całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych, dokonywał oceny w zakresie tego, czy istnieją przesłanki do zastosowania tego narzędzia w każdym indywidualnym rozpatrywanym przypadku.	Doprecyzowanie kwestii stosowania przepisów wprowadzonych zmianą ustawy. (...) Do pozostałych postępowań wszczętych i niezakończonych do czasu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu wprowadzonym niniejszą ustawą.	Uwaga częściowo uwzględniona Uzupełniono przepisy przejściowe w zakresie dokumentów DPR i EDPR wydanych przed wejściem w życie ustawy. Odstąpiono od zmiany kompetencyjnej.
14.	Izba Branży Komunalnej	Art. 2 i 4 projektu ustawy Art. 226a ustawy zmieniającej	Przepis art. 22a ustawy, jak się wydaje miał na względzie zezwolenia, które zostały wydane na okres 10 lat przedsiębiorcom działającym na rynku, po wejściu w życie nowej ustawy o odpadach, tj. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Obecnie organy mierzą się z procedowaniem wniosków o wydanie nowego zezwolenia tej ogromnej grupie podmiotów działających na rynku. W	Wprowadzenie analogicznej regulacji do tej ujętej w art. 414 ust. 2 ustawy – Prawo wodne.	Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.

			ich przypadku przedłużenie obowiązywania zezwoleń w projektowanej zmianie ma szansę okazać się wystarczające. Jednak w przypadku podmiotów, które zezwolenia na okres 10 lat uzyskiwały w późniejszym terminie, np. w roku 2017, zmiana przepisu wydłużająca termin może okazać się absolutnie niewystarczająca		
15.	Izba Branży Komunalnej	Art. 1 projektu ustawy Art. 193 w ust. 1c ustawy zmienianej	Per analogiam do uwagi w punkcie 14	Per analogiam do uwagi w punkcie 14	Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.
16.	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 2 Projektu z dnia 25.06.2025 r. w sprawie zmiany ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw Art. 226a ust.1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Proponowana zmiana brzmienia art. 226a ustawy o odpadach ma na celu nadanie przepisowi charakteru trwałego i systemowego, a nie czasowego. Pozostawienie daty granicznej (nawet przesuniętej do dnia 31 grudnia 2027 r.) nadal nie rozwiązuje systemowo problemu potencjalnych przerw w możliwości legalnego prowadzenia działalności, wynikających z długotrwałych procedur administracyjnych. Zdarza się, że mimo dochowania należytej staranności przez przedsiębiorcę i złożenia kompletnego wniosku z odpowiednim wyprzedzeniem, wydanie nowego zezwolenia przeciąga się ponad okres ważności dotychczasowego. W związku z tym proponujemy, aby art. 226a miał brzmienie uniwersalne, niezależne od daty i umożliwiał automatyczne „przedłużenie” obowiązywania dotychczasowego zezwolenia do czasu wydania nowego, o ile wniosek zostanie złożony nie później niż trzy miesiące przed upływem jego ważności. Taka regulacja zabezpiecza ciągłość działalności posiadaczy odpadów, eliminuje ryzyko naruszenia przepisów wskutek opóźnień po stronie	Zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie wygasa ze względu na upływ czasu, na jaki zostało wydane, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem tego czasu złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.	Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.

			organów, nie rodzi negatywnych skutków środowiskowych, ponieważ dalsze prowadzenie działalności odbywa się na podstawie wcześniej uzyskanej, obowiązującej decyzji, wspiera zasadę zaufania obywatela do państwa oraz wpisuje się w postulat uproszczenia i racjonalizacji procedur administracyjnych.		
17.	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 ust. 1 Projektu z dnia 25.06.2025 r. w sprawie zmiany ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw Art. 193 ust. 1c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska	Uwaga analogiczna jak powyżej do art. 2 projektu ustawy (zmiana brzmienia art. 226a ustawy o odpadach) – w zakresie pozwolenia na wytworzenie odpadów. Z uwagi na fakt, że przepisy ustawy o odpadach umożliwiają wydanie decyzji łącznej tj. pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniającego przetwarzanie odpadów, przepisy w zakresie wydania tych dwóch decyzji powinny być spójne. W związku z tym, w celu zachowania spójności w zakresie wydawania decyzji z zakresu gospodarki odpadami, oprócz zmiany art. 226a ustawy o odpadach, zasadne jest dokonanie analogicznej zmiany w tym zakresie również w art. 193 ust. 1c ustawy – Prawo ochrony środowiska. Proponowana zmiana jest zgodna z postulatem deregulacji przepisów.	Pozwolenie, o którym mowa w art. 180a, nie wygasa, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem czasu, na jaki zostało wydane to pozwolenie, złoży wniosek o wydanie nowego pozwolenia na wytworzenie odpadów.	Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.
18.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A	Art. 5. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych	Treść art. 5 ustawy zmieniającej rodzi pole do interpretacji według której zmieniany art. 53 ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927 i 1911) dotyczyć będzie tylko i wyłącznie dokumentów DPO i EDPO. W celu uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych w art. 5 należałoby doprecyzować, że rozszerza on stosowanie art. 53 ust. 4a z dokumentów DPR i EDPR również na DPO i EDPO	Przepis art. 53 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się nie tylko do dokumentów DPR i EDPR, lecz również do dokumentów DPO i EDPO w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 1 lit. b oraz d tej ustawy w brzmieniu	Uwaga uwzględniona

		ustaw		z dnia 31 grudnia 2021 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114) w związku z art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2151, z 2022 r. poz. 2687 oraz z 2024 r. poz. 1834 i 1914).	
19.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A	Art. 3. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw Art. 53 ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870)	Po wykreśleniu treści „w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a,” mało precyzyjnym staje się przepis „W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości”. Doprecyzowane powinno być pojęcie „stwierdzenia”, gdyż w praktyce mogą pojawić się rozbieżności interpretacyjne. Doprecyzowane powinno być czy przez „stwierdzenie” należy rozumieć 1. Wyniki kontroli innego organu u przedsiębiorcy sporządzającego DPR/EDPR. 2. Wyniki kontroli u innego przedsiębiorcy, z których można wysnuć wniosek o nieprawidłowościach w DPR/EDPR sporządzonego przez innego przedsiębiorcę. 3. Wyniki audytu recyklera. 4. Inne dowody. W uzasadnieniu ustawodawca odniósł się tylko do tego, że marszałkowie mogą wykorzystać wyniki kontroli innych organów, ale zabrakło jednoznacznego stwierdzenia czy do wyników kontroli u przedsiębiorcy sporządzającego DPR/EDPR, czy może do wyników kontroli ogólnie, takich które pozwalają stwierdzić nieprawidłowości w DPR/EDPR	W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, marszałek województwa unieważnia, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, dokumenty DPR lub EDPR, w odniesieniu do których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym. Stwierdzenie rażących nieprawidłowości może nastąpić w trakcie kontroli przeprowadzanej u podmiotu sporządzającego dokumentny DPR i EDPR, w trakcie kontroli przeprowadzanej u podmiotu przekazującego odpady, które zostały uwzględnione na dokumentach DPR i EDPR, bądź w przypadku ujawnienia jakichkolwiek innych dowodów dokumentujących rażące nieprawidłowości w	Uwaga wyjaśniona Zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.) organ administracji publicznej dokonuje ustaleń faktycznych na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, co oznacza, że organ nie jest związany formalną hierarchią środków dowodowych ani ograniczony co do ich źródła, o ile ocena dowodów zostanie dokonana zgodnie z zasadami logiki, wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

				sporządzonych dokumentach DPR i EDPR	
20.	Hutnicza Izba Przemysłowo- Handlowa	Art. 2	Sektor stalowy dziękuje za inicjatywę legislacyjną w kierunku przedłużenia terminu obowiązywania decyzji sektorowych do 31 grudnia 2027 r. Jednak, aby przedłużenie terminu obowiązywania decyzji sektorowych nie było jedynie „plasterkiem”, który po 2 latach odpadnie, a problem nagromadzenia się w Urzędach Marszałkowskich wniosków o wydanie nowych decyzji sektorowych i zmiany Pozwoleń Zintegrowanych zostanie, potrzebne jest systemowe skrócenie procesów wydawania decyzji w Urzędach Marszałkowskich. Izba proponuje następujące działania: 1) po pierwsze priorytetowe wydanie przez Urzędy Marszałkowskie nowych decyzji sektorowych, w miejsce decyzji, które tracą ważność 31 grudnia 2027 r., a w konsekwencji wygaszenie decyzji dostosowawczej, w trybie art. 162 KPA, oraz 2) wdrożenie systemowych rozwiązań w skali całego kraju w Urzędach Marszałkowskich usprawniających proces wydawania decyzji, które skrócą proces wydawania nowych i zmiany posiadanych decyzji. Postępowania dostosowawcze do nowych obowiązków wynikających ze zmiany ustawy o odpadach w latach 2018 i 2019 trwają już ponad 6 lat, czyli ponad 72 miesiące i tę sytuację trzeba rozwiązać. Dodatkowo w latach 2022-2024 w związku z wygaśnięciem ww. decyzji zostały złożone nowe wnioski o wydanie nowych decyzji. Bazując na doświadczeniach, Izba przypuszcza, że przynajmniej 50% czasu z 2 letniego przedłużonego terminu obowiązywania decyzji sektorowych zostanie skonsumowane na dokończenie procesów dostosowawczych, ponieważ, ponad 50% wniosków złożonych w 2022 i 2023 r. przez sektor stalowy nie zakończyło się do tej pory wydaniem decyzji		Uwaga nieuwzględniona Systemowe rozwiązania dot. usprawnienia procedury wydawania zezwoleń są przedmiotem projektu UDER81. Odnosnie możliwości wygaszenia wcześniej złożonych wniosków o zmiany decyzji dostosowawczych po rozpatrzeniu nowych wniosków w tej samej sprawie i wydaniu nowych decyzji sektorowych nie jest wskazane regulowanie tej kwestii systemowo w drodze przepisów ustawowych.

			dostosowawczej. Wydanie nowej decyzji sektorowej zajmuje około 1,5 roku, czyli za 2 lata może powtórzyć się sytuacja, w której przedsiębiorstwom zajmującym się gospodarką odpadami znów będzie groziło wstrzymanie działalności z powodu braku wydania nowych decyzji sektorowych. Postępowania dostosowawcze blokują wydawanie nowych decyzji, dostosowanie Pozwoleń Zintegrowanych do wymagań Konkluzji BAT, czyli rozwój przemysłu, w szczególności branży gospodarującej odpadami. Obecnie nie jesteśmy w stanie przewidzieć ile będzie trwała zmiana Pozwolenia Zintegrowanego wynikająca z potrzeby rozwoju przedsiębiorstwa, jest to okres trwający od ponad 2 do 5 lat. Wygaszenie wcześniej złożonych wniosków o zmiany decyzji dostosowawczych po rozpatrzeniu nowych wniosków w tej samej sprawie i wydaniu nowych decyzji sektorowych zabezpieczy zachowanie ciągłości działalności instalacji, wyeliminuje nadmiar postępowań administracyjnych i jednocześnie przyspieszy dostosowanie decyzji funkcjonujących w obiegu do obowiązujących wymagań prawnych. Zastosowanie powyższego rozwiązania przewiduje art. 162 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym: <i>„Organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja: stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony.”</i>		
21.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa	Art. 1 ust. 1)	W związku z rozwojem GOZ Izba zwraca się o możliwość testowania w instalacjach posiadających Pozwolenia Zintegrowane różnych materiałów: odpadów, produktów ubocznych i nowych urządzenia (np. do dozowania materiałów), bez konieczności zmiany Pozwolenia Zintegrowanego, z uwagi na bardzo długi czas oczekiwania		Uwaga nieuwzględniona Nie ma możliwości testowania nowych materiałów bez konieczności zmiany pozwolenia zintegrowanego.

			na zmianę Pozwolenia Zintegrowanego. Pozostawienie przepisu w brzmieniu zaproponowanym przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska doprowadzi do sytuacji wprowadzenia przepisu „martwego”, z którego nie będzie można w praktyce skorzystać. Sektor stalowy prowadzi procesy na dużą skalę przemysłową i nie ma laboratoriów, które mogłyby prowadzić badania na skalę przemysłową. Jesteśmy jednak otwarci, aby testy na instalacji były odpowiednio zabezpieczone przepisami prawnymi, opisane w postaci Planu Testowania. Proponujemy, aby procedura opiniowania przez Urząd Marszałkowski wniosku operatora instalacji o prowadzenie badań nad nową techniką trwała nie dłużej niż 1 miesiąc i przewidywała możliwość zastosowania mechanizmu tzw. „milczącej zgody” dla wyrażenia zgody na prowadzenie testów przez organ administracji, co umożliwi prowadzenie testów, uprości procedurę, ograniczy ryzyka administracyjnych opóźnień i zapewni większą przewidywalność realizacji planów prac dla operatorów instalacji.		
22.	STOWARZYSZENIE FORUM RECYKLINGU SAMOCHODÓW w Warszawie	Art. 2 dot. Art. 226a ustawy o odpadach	Projektowana zmiana stanowi częściowe jedynie rozwiązanie problemu, z jakim od lat – przynajmniej od 2020 r. – borykają się przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie gospodarki odpadami – a mianowicie – przewlekłością postępowań administracyjnych. W 2020 r. głównie do Urzędów Marszałkowskich trafiła lawina wniosków o zmianę decyzji w zakresie gospodarowania odpadami, spowodowana nowelą ustawy o odpadach dokonaną ustawą tzw. pożarową z dnia 20 lipca 2018 r. Z uzasadnienia projektu wynika, że jeszcze ponad 1400 postępowań o zmianę decyzji nie zakończyło się, pomimo upływu 5 lat od złożenia wniosku (wnioski o dostosowanie decyzji do nowych przepisów trzeba było złożyć najpóźniej do dnia 5 marca 2020 r.). Tymczasem zauważyć trzeba, że		Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.

		do Urzędów Marszałkowskich, podobnie jak i starostw, wpływają już nowe wnioski – o wydanie nowych decyzji, które z uwagi na upływ 10- letniego terminu obowiązywania, wygasają w większości w 2025 roku. Oznacza to kumulację wniosków z dostosowania z nowymi wnioskami. Biorąc pod uwagę napływające z rynku dane, z których wynika, że ogromna część przedsiębiorców na zmianę decyzji czekała kilka lat, a 1410 przedsiębiorców wciąż jej nie uzyskała, można już dziś pokusić się o stwierdzenie, że za dwa lata problem przewlekłości postępowań administracyjnych i zagrożenie dla bytu wielu przedsiębiorców – powróci. Zatem rynek oczekuje rozwiązania systemowego, które zagwarantuje pewność obrotu i stabilność działania przedsiębiorców, którzy działają w branży odpadowej. Z jakim wyprzedzeniem należy złożyć wniosek o wydanie decyzji, jeśli w większości przypadków przedsiębiorcy czekali na zmianę decyzji 3, 4, a nawet 5 lat, a duża grupa przedsiębiorców wciąż nie uzyskała decyzji dostosowującej. Zatem zakładając, że postępowanie w sprawie wydania nowej decyzji będzie równie długie – stwierdzić można, że oczekiwanie, że do końca 2027 r. zakończą się wszystkie postępowania, jest oczekiwaniem błędnym. Tym bardziej, że dla pozwoleń zintegrowanych nie ma żadnego terminu końcowego na wydanie decyzji dostosowawczej. Chcemy zwrócić przy tym uwagę, że po wejściu w życie całości przepisów Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów, dociera do nas mnóstwo sygnałów o tym, że zmiany chociażby w zakresie wielkości magazynów, niewielkie nawet przesunięcia lokalizacji względem wykazanej w dotychczasowych operatach p.poż, skutkują żądaniem ze strony organów przedłożenia przez przedsiębiorcę nowej decyzji o środowiskowych		
--	--	--	--	--

			uwarunkowaniach. Wracają też problemy z wyliczaniem wielkości zabezpieczenia roszczeń – nadal w różnych województwach jest różna praktyka wyliczania zabezpieczenia (w niektórych nadal uwzględnia się odpady powstające w wyniku przetwarzania). Zatem pomimo zdobytej już praktyki i doświadczenia organów przy wydawaniu decyzji dostosowawczych po noweli ustawy o odpadach w 2018 r. – nie można liczyć na sprawniejsze wydawanie nowych decyzji. Nie można też zapominać o tym, że przeciążone są również Inspekcje Ochrony Środowiska – które w każdym przypadku przed wydaniem nowej decyzji, będą musiały dokonać kontroli przedsiębiorcy. W wielu województwach przedsiębiorcy oczekują miesiącami na kontrolę. Dlatego konieczne jest podjęcie prac nad rozwiązaniem systemowym i wprowadzeniem do ustawy o odpadach przepisu w analogicznym do art. 226a brzmieniu – jednakże bez daty granicznej. To dałoby gwarancję przedsiębiorcom na zachowanie ciągłości działania w sytuacji, gdy na 3 miesiące przed wygaśnięciem posiadanej decyzji złożą oni wniosek o wydanie nowej decyzji, a z jakichś przyczyn – postępowanie będzie trwało dłużej niż zakładał ustawodawca w kodeksie postępowania administracyjnego stanowiąc, że decyzja powinna być wydana w ciągu miesiąca, a jedynie w sprawach skomplikowanych – w ciągu dwóch miesięcy. Postępowania trwają wielokrotnie dłużej i twierdzenie, że wszystkie muszą się zakończyć do końca 2027 r. jest zaklinaniem rzeczywistości. Stąd w imieniu naszych członków apelujemy o wprowadzenie na stałe rozwiązania systemowego – na wzór art. 226a ustawy o odpadach.		
23.	Zakład Utylizacji Odpadów Sp. z o.o. w Elblągu, ul. Mazurska 42, 82-	Art. 202 ust.1 ustawy – Prawo ochrony	Dublowanie wymagań określanych w pozwoleniach zintegrowanych i pozwoleniach wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do kanalizacji.	Art. 202 ust.1 Prawo ochrony środowiska otrzymuje brzmienie: - Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w pozwoleniu	Uwaga nieuwzględniona, Uwaga wykracza poza zakres projektu.

	300 Elbląg	środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.) - wykreślić zapis - na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, pozwolenia wodnoprawne go na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawne go na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, bez zalecania jakiegokolwiek techniki czy technologii.		zintegrowanym ustala się warunki emisji zanieczyszczeń na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, bez zalecania jakiegokolwiek techniki czy technologii.	Przedmiotowe zagadnienie jest przedmiotem regulacji projektu UDER44.
24.	Zakład Utylizacji Odpadów Sp. z o.o. w Elblągu, ul. Mazurska 42, 82-300 Elbląg	Art. 182 ustawy – Prawa ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.) -	Ujednolicenie wymagań w zakresie obowiązku posiadania pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzenie do kanalizacji ścieków przemysłowych w przypadku, gdy uwolnienia te uregulowane są już na gruncie konkluzji BAT w sposób zapewniający taki sam lub lepszy poziom ochrony środowiska.	Art. 182 otrzymuje brzmienie: - Pozwolenia, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, pozwolenie wodnoprawne na pobór wód oraz pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do	Uwaga nieuwzględniona, Uwaga wykracza poza zakres projektu. Przedmiotowe zagadnienie jest przedmiotem regulacji projektu

		dodać zapis: spełniającego konkluzje BAT w tym zakresie.		wód lub do ziemi nie są wymagane w przypadku obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego spełniającego konkluzje BAT w tym zakresie.	UDER44.
25.	Zakład Utylizacji Odpadów Sp. z o.o. w Elblągu, ul. Mazurska 42, 82- 300 Elbląg	Art. 215 ust.1- usunąć, dodać zapisy w art. 216 ust.1. ustawy – Prawa Ochrony Środowiska (Dz .U. 2025 r. poz. 647, z późn. zm.) - wykreślić całkowicie zapis - organ właściwy do wydania pozwolenia dokonuje analizy warunków pozwolenia zintegrowaneg o niezwłocznie po publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konkluzji BAT odnoszących	Zmiana art. 215 Poś poprzez rezygnację lub doprecyzowanie zakresu analizy pozwolenia zintegrowanego jakiej dokonuje organ po publikacji konkluzji BAT	Art. 215 ust 1 POŚ – uchyla się Art 216. ust.1 otrzymuje brzmienie: -Organ właściwy do wydania pozwolenia dokonuje analizy pozwolenia zintegrowanego: 1) raz na 5 lat lub 2) jeżeli oddziaływanie instalacji na środowisko zmieniło się w stopniu wskazującym na konieczność zmiany pozwolenia w części dotyczącej określonych w nim warunków lub wielkości emisji z danej instalacji, lub 3) jeżeli nastąpiła zmiana w najlepszych dostępnych technikach, pozwalająca na znaczne zmniejszenie wielkości emisji bez powodowania nadmiernych kosztów, lub wynika to z potrzeby dostosowania eksploatacji instalacji do zmian przepisów o ochronie środowiska	Uwaga nieuwzględniona, Uwaga wykracza poza zakres projektu. Przedmiotowe zagadnienie jest przedmiotem regulacji projektu UDER44.

		się do głównej działalności danej instalacji, lecz nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia publikacji. Analiza warunków pozwolenia zintegrowanego została określona w art.216, w związku z tym w art. 216 usunąć zapis „także i co najmniej raz na 5 lat”.			
--	--	---	--	--	--

**Tabela uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw
(nr UDER39 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)**

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko MKiŚ
1.	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	ogólna	Proponowana zmiana znów obciąża marszałków województw. Województwo podkarpackie nie miało sporów kompetencyjnych dotyczących właściwości organów do wydania pozwoleń zintegrowanych dla instalacji do zbierania (magazynowania) odpadów niebezpiecznych. Spory występują, ale dotyczą innych kwestii. Należy zauważyć, że starostowie są organami ochrony środowiska, a wciąż odbiera im się zadania (z zakresu gospodarki odpadami, Poś, nie wydają już pozwoleń wodnoprawnych). Tymczasem są obciążani marszałkowie województw przy jednoczesnym braku zapewnienia im środków finansowych na realizację zadań z zakresu administracji rządowej. Zgodnie z art. 209 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.) szacowany okres wydawania pozwolenia zintegrowanego, które ma objąć instalację do magazynowania odpadów niebezpiecznych po raz pierwszy lub ma objąć instalację po istotnej zmianie, wydanie pozwolenia szacuje się na 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, a w rzeczywistości czas ten może się wydłużyć nawet do 1 roku. W praktyce magazynowanie odpadów niebezpiecznych w oczekiwaniu na działania, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 2 lit. b oraz w pkt 4 i 6 załącznika do rozporządzenia, o	Nie wprowadzać proponowanej zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska. Należy skupić się na ujednoliceniu przepisów kompetencyjnych zawartych w Poś oraz ustawie o odpadach, w szczególności aby były one zawarte wyłącznie w Poś.	Uwaga uwzględniona Odstąpiono od interwencyjnego wprowadzenia przedmiotowej zmiany w niniejszym projekcie. Określenie właściwości organów ochrony środowiska do wydania pozwolenia zintegrowanego będzie przedmiotem systemowej regulacji projektu ustawy UC99.

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

			całkowitej pojemności ponad 50 ton (IPPC), wiązać się będzie z prowadzeniem działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów, a więc z uzyskaniem zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów. Tym samym, zgodnie z art. 41a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) takie postępowanie może wiązać się z przeprowadzeniem kontroli instalacji przeznaczonych do przetwarzania odpadów oraz miejsc przeznaczonych do magazynowania odpadów przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z udziałem przedstawiciela właściwego organu oraz przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej. Ponadto, zgodnie z art. 218 ust. 2 Poś w związku z art. 33 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.) organ podaje do publicznej wiadomości, tj. ogłasza przez 30 dni informację o wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego i możliwości zapoznania się z aktami zebranymi w przedmiotowej sprawie. Tym samym, należy spodziewać się dużego wzrostu pracochłonności związanej z przyznaniem wyłącznej kompetencji marszałkom województw do wydawania pozwoleń zintegrowanych dla instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych. Należy również zauważyć, że w przypadku pozwoleń zintegrowanych i zezwoleń dotyczących przetwarzania odpadów oraz zezwoleń na zbieranie odpadów - magazyny odpadów są w nich zawsze uwzględnione i opisane, ustalona jest również ich pojemność. Takie pozwolenia zintegrowane nie są do napisania w ciągu 80 godzin. Trzeba wziąć pod uwagę obciążenia pracowników, braki kadrowe, lokalowe i finansowe. Starostowie są organami ochrony środowiska i zatrudniają pracowników, którzy posiadają wiedzę do przygotowania pozwoleń zintegrowanych dla		
--	--	--	---	--	--

			instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych. Minister przyznaje w OSR do projektu ustawy, że pozwolenia zintegrowane są skomplikowane. „Za przekazaniem ww. kompetencji marszałkowi województwa przemawia doświadczenie urzędów marszałkowskich wynikające z wysokiego stopnia skomplikowania prowadzonych postępowań w zakresie wydawania pozwoleń zintegrowanych, wsparte wykorzystaniem wiedzy pracowników merytorycznych, co przekłada się na optymalne wykorzystanie zasobów doświadczenia i wiedzy specjalistycznej. Takie podejście jest spójne z nadaniem marszałkom województwa kompetencji do wydawania zezwoleń odpadowych w szczególnie istotnych przypadkach, określonych w art. 41 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.” Urzędów marszałkowskich jest 16, starostw powiatowych (i miast na prawach powiatów) około 400. Wszystkie postępowania o wydanie pozwoleń zintegrowanych są skomplikowane, nie oznacza to jednak, że tylko marszałkowie mają wydawać większość z nich i że mają być dociążani pracą. Minister powinien odpowiedzieć na pytanie, czy o tym, czy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie pozwolenia zintegrowanego i który organ jest właściwy do jego wydania ma decydować branża, w której przedsiębiorca działa, czy to jaka pojemność mają zbiorniki do magazynowania odpadów niebezpiecznych - w tym zakresie występują bowiem trudności z ustaleniem właściwości organów.		
2.	Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie	Art. 4	Czy uchylenie art. 54 spowoduje, że wnioski o wydanie nowych decyzji, złożone z zachowaniem terminów określonych w art. 193 ust. 1c POŚ oraz art. 226a ustawy o odpadach i <u>złożone przed</u> wejściem w życie opiniowanej ustawy, przedłużą ważność dotychczasowych decyzji jedynie do dnia 31.12.2025 r.? Obecne brzmienie art. 54 wskazuje, że do postępowań w		Uwaga nie stanowi uwagi do projektu, lecz pytanie o interpretację przepisu. Zmianę polegającą na usunięciu art. 54 należy czytać łącznie ze zmianą zawartą w art. 1 pkt 1 projektu

			sprawie wydania nowego pozwolenia na wytwarzanie odpadów lub nowego zezwolenia na zbieranie albo przetwarzanie odpadów, wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed 1 stycznia 2026 r., przepisy odpowiednio art. 193 ust. 1c-1e ustawy zmienianej w art. 43 i art. 226a ustawy zmienianej w art. 45 stosuje się. Uchylenie tego artykułu oznaczałoby, że do wszystkich wniosków o wydanie nowych decyzji, złożonych przed dniem wejścia w życie opiniowanej ustawy, nie będzie można stosować art. 193 ust. 1c POŚ i art. 226a ustawy o odpadach.		dotyczącą art. 193 ust. 1c POŚ oraz zmianą w art. 2 dotyczącą art. 226a ust. 1 ustawy o odpadach, w których termin zostaje zmieniony i przesunięty o pół roku. W związku z tym dotychczasowe decyzje mają maksymalnie termin obowiązywania do dnia 30 czerwca 2026 r.
3.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie	Art. 1 pkt 3	Proponowany projekt narusza: - § 6 (Zasady precyzji i komunikatywności przepisów prawnych), - § 9 (Zasada konsekwencji terminologicznej w obrębie języka prawnego) Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) - art. 2 Konstytucji RP (zasada pewności prawa). Proponowany zapis niedostatecznie identyfikuje instalacje do magazynowania odpadów niebezpiecznych, które muszą uzyskać pozwolenie zintegrowane. W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. wskazane są: „instalacje do magazynowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia”. Brak takiego kryterium ilości magazynowanych odpadów w projekcie ustawy. Powoduje to, że każdy podmiot magazynujący odpady niebezpieczne musi posiadać pozwolenie zintegrowane, co nie jest intencją projektodawcy wyrażoną w OSR i uzasadnieniu. Brak konsekwencji terminologicznej będzie powodował spory kompetencyjne i niepewność prawną.	Propozycja zmiany brzmienia: „3a) pozwolenia zintegrowanego dla instalacji, o których mowa w art. 201 ust. 1, do magazynowania odpadów niebezpiecznych;” na: „3a) pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia”.	Uwaga wyjaśniona Uwaga traci aktualność w związku z uwzględnieniem uwagi lp. 1.

4.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie	Art. 5	W art. 5 dodano przepis przejściowy dla dokumentów DPO i EDPO, które obecnie nie są już wystawiane, z uwagi na uchylenie przepisów ich dotyczących. Tym samym umożliwiono unieważnienie tych dokumentów wystawionych do IV kwartału roku 2021 włącznie, czyli przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian. Zasadnym wydaje się dodanie podobnego przepisu przejściowego dla dokumentów DPR i EDPR wystawionych w latach ubiegłych, do II kwartału 2025 roku włącznie, tak by art. 3 nie budził wątpliwości prawnych czy może być zastosowany tylko do postępowań w sprawie unieważnienia dokumentów DPR i EDPR wystawionych po wejściu w życie projektowanych zmian, czy też do postępowań w sprawie unieważnienia dokumentów DPR i EDPR wydanych wcześniej, tj. by unieważnienie tych „starych” dokumentów mogło się odbywać na podstawie stwierdzonych naruszeń w trakcie kontroli innych organów, a nie kontroli marszałka województwa. Brak doprecyzowania tego przepisu może prowadzić (np. poprzez orzecznictwo sądów i organów II instancji) do faktycznego zablokowania jego stosowania w sprawach aktualnie prowadzonych dotyczących dokumentów DPR i EDPR wydanych w przeszłości.	Propozycja rozszerzenia projektu ustawy o dodatkowy art. w brzmieniu: „Przepis art. 53 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dokumentów DPR i EDPR w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 1 lit. a oraz c tej ustawy, sporządzonych i wystawionych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”	Uwaga uwzględniona. Uwagę uwzględniono w art. 5 ust. 1 w brzmieniu: „Przepis art. 53 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do dokumentów DPR i EDPR w rozumieniu odpowiednio art. 8 pkt 1 lit. a oraz c tej ustawy, sporządzonych i wystawionych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”
5.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie	Art. 6 ust. 1	Propozycja nawiązuje do uwagi sformułowanej w pkt 3, mającej na celu doprecyzowanie rodzaju instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych będących we właściwości marszałków województw.	Propozycja zmiany brzmienia z: „Art. 6. 1. Czynności dokonane w postępowaniach w sprawach o wydanie pozwoleń zintegrowanych dla instalacji, o których mowa w art. 201 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do magazynowania odpadów niebezpiecznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy.”	Uwaga wyjaśniona Uwaga traci aktualność w związku z uwzględnieniem uwagi lp. 1.

				na: „Art. 6.1. Czynności dokonane w postępowaniach w sprawach o wydanie pozwoleń zintegrowanych dla instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy.”.	
6.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie	Art. 6	Proponuje się wprowadzenie zasady, aby Marszałek był właściwy dla nowych instalacji jak również do nowych postępowań o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Dodatkowo przekazanie spraw w toku spowoduje olbrzymie opóźnienia w rozpatrzeniu toczących się postępowań. Samo przekazanie spraw będzie znaczącą operacją logistyczną. Dodatkowo pracownicy będą musieli poświęcić dużo czasu na zapoznanie się z dokumentacją. Godzi to w zasadę szybkości postępowania administracyjnego. Alternatywnie, w przypadku nieuwzględnienia powyższej uwagi: Proponowany obecnie w projekcie termin na przekazanie przez starostów akt spraw do dnia 1 sierpnia 2025 r. jest nierealny i niemożliwy do wykonania. Mając na uwadze, że projekt ustawy jest dopiero opiniowany, powyższy zapis nakłada na starostów obowiązek niemożliwy do spełnienia ponieważ ustawa wejdzie w życie później niż nadejdzie termin określony w art. 6 ust. 2. Ponadto przekazanie przez starostów akt	Propozycja brzmienia przepisu przejściowego: „Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w brzmieniu dotychczasowym.”	Uwaga wyjaśniona Uwaga traci aktualność w związku z uwzględnieniem uwagi lp. 1.

			sprawy przed wejściem w życie ustawy powoduje, że starostowie nie mają podstawy prawnej do wykonania tej czynności. Stan zarówno prawny, jak i faktyczny przekazywanych spraw nie jest znany. Jak pokazuje doświadczenie tut. Organu (po zmianach w ustawie o odpadach z 2018 roku) jeżeli będą wśród nich przypadki łamania prawa lub nieprawidłowości powodujące odmowę wydania decyzji, skutkiem może się okazać wykonanie zastępcze (wielomilionowe koszty). W związku z powyższym analiza OSR powinna opierać się na precyzyjnych informacjach uwzględniających całokształt możliwych przypadków. Dodatkowo jest wskazane doprecyzowanie przepisów tak, aby przekazywane były sprawy po przeprowadzeniu kontroli WIOŚ i Starosty w celu ustalenia czy nie ma tam poważnych nieprawidłowości mogących skutkować późniejszym wykonaniem zastępczym i w takim przypadku wykonania zastępczego w celu uprzątnięcia odpadów dokonuje organ, którego decyzja obowiązuje na dzień ujawnienia nieprawidłowości.		
7.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie	Uwaga ogólna	Zmiana w zakresie zadań musi obejmować również odpowiednie środki na realizację zadań zleconych, środki te muszą być przekazywane w sposób umożliwiający pełne i terminowe wykonanie zleconych zadań. Konstytucja RP gwarantuje jednostkom samorządu terytorialnego udział w dochodach publicznych odpowiedni do przypadających im zadań, a zmiany w zakresie zadań i kompetencji jednostek samorządu terytorialnego mają następować wraz z odpowiednimi zmianami w podziale dochodów publicznych (art. 167 ust. 4 Konstytucji). Z oceny skutków regulacji wynika, że „Projekt ustawy nie powoduje bezpośrednich skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu		Uwaga wyjaśniona Uwaga traci aktualność w związku z uwzględnieniem uwagi lp. 1.

			państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.”		
8.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie	Uwaga ogólna	Projekt narusza również § 2 Zasad techniki prawodawczej wymagający, aby ustawa wyczerpująco regulowała daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny. Projekt ustawy powinien rozstrzygać kwestie postępowania z zabezpieczeniem roszczeń w przypadku przekazania akt marszałkowi. Przykładowo wnioskodawca będzie posiadał gwarancję bankową, której beneficjentem będzie starosta, a decyzję na magazynowanie wydał już marszałek województwa. W tej sytuacji, w przypadku gdy wnioskodawca porzuci odpady marszałek nie będzie mógł skorzystać z tej gwarancji gdyż nie będzie beneficjentem.	Nowelizowane przepisy prowadzą do powstania luki w przepisach dotyczących kwestii zabezpieczenia roszczeń. Chodzi o regulację art. 48a ustawy o odpadach.	Uwaga wyjaśniona Uwaga traci aktualność w związku z uwzględnieniem uwagi lp. 1.
9.	Małopolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 1	Czas rozpatrywania wniosków o wydanie nowego pozwolenia w związku z obecnym skomplikowaniem spraw i czasem oczekiwania na uzupełnienia wniosku złożonego przez podmiot niejednokrotnie wydłuża czas prowadzenia postępowania powyżej kilku miesięcy. W celu zapewnienia odpowiedniej jakości pracy administracji oraz wyeliminowania patologii w zakresie konieczności karania podmiotów, gdy nie zdążą uzyskać nowego pozwolenia w przypadku złożenia wniosku o jego wydanie co najmniej 3 miesiące przed wygaśnięciem posiadanego pozwolenia należy wprowadzić proponowany przepis na stałe, a nie tylko przedłużyć jego obowiązywanie. Prawdopodobnie niektóre podmioty będą wykorzystywać taką możliwość, jednak rozważanie czy za 2 lata trzeba będzie ponownie przedłużyć ten termin jest stratą czasu prawodawcy oraz organów opiniujących. Bieżące zapewnienie realizacji zadań organów wydających te pozwolenia jest realizowane w ramach kontroli	art. 193 w ust. 1c otrzymuje brzmienie „pozwolenie, o którym mowa w art. 180a, nie wygasa, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem czasu, na jaki zostało wydane to pozwolenie, złoży wniosek o wydanie nowego pozwolenia na wytwarzanie odpadów”;	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany art. 193 ust. 1c Poś (art. 1 pkt 1 projektu) oraz art. 226a ust. 1 ustawy o odpadach (art. 2 projektu) powinny być wystarczające do zakończenia wydania przez organy właściwe nowych decyzji w zakresie gospodarki odpadami.

			nadzorczych właściwych organów.		
10.	Małopolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska	brak	Czas rozpatrywania wniosków o wydanie nowego zezwolenia w związku z obecnym skomplikowaniem spraw i czasem oczekiwania na uzupełnienia wniosku złożonego przez podmiot niejednokrotnie wydłuża czas prowadzenia postępowania powyżej kilku miesięcy. W celu zapewnienia odpowiedniej jakości pracy administracji oraz wyeliminowania patologii w zakresie konieczności karania podmiotów, gdy nie zdążą uzyskać nowego zezwolenia w przypadku złożenia wniosku o jego wydanie co najmniej 3 miesiące przed wygaśnięciem posiadanego zezwolenia należy wprowadzić proponowany przepis na stałe, a nie tylko przedłużyć jego obowiązywanie. Prawdopodobnie niektóre podmioty będą wykorzystywać taką możliwość, jednak rozważanie czy za 2 lata trzeba będzie ponownie przedłużyć ten termin jest stratą czasu prawodawcy oraz organów opiniujących. Bieżące zapewnienie realizacji zadań organów wydających te pozwolenia jest realizowane w ramach kontroli nadzorczych właściwych organów.	W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.²⁾) art. 226a w ust. 1 otrzymuje brzmienie „Zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie wygasa ze względu na upływ czasu, na jaki zostało wydane, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem tego czasu złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.”.	Uwaga nieuwzględniona. Zmiany art. 193 ust. 1c Poś (art. 1 pkt 1 projektu) oraz art. 226a ust. 1 ustawy o odpadach (art. 2 projektu) powinny być wystarczające do zakończenia wydania przez organy właściwe nowych decyzji w zakresie gospodarki odpadami.
11.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska	art. 2 projektu, dot. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach	Brak definicji „istotnej zmiany zezwolenia” w ustawie o odpadach powoduje znaczne problemy interpretacyjne tego sformułowania. Jest to o tyle istotne, że w przypadku „istotnej zmiany” zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, organ ochrony środowiska będący odpowiedzialnym za wydanie zezwolenia ma obowiązek wystąpić do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli, po której ten wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowisk. Brak legalnej definicji „istotnej zmiany zezwolenia” powoduje, że niektóre	Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) istotna zmiana zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektu. Wskazane zagadnienie zostało odnotowane i będzie przedmiotem regulacji projektu UDER81.

²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852, 2029 i z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

			organy ochrony środowiska występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli w przypadku wszystkich wniosków dotyczących zmian ww. zezwoleń bez względu na ich zakres. Proponowana zmiana jest analogiczna do rozwiązania przyjętego w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.). Wprowadzenie proponowanego rozwiązania ograniczy liczbę wniosków o przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 41a ustawy o odpadach.	lub przetwarzanie odpadów, to taka która może powodować zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko.” 2) w art. 226a w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2027 r.”.	
12.	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego Departament Środowiska Biuro Kontroli	Art. 3 projektu ustawy zmieniający art. 53 ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi	Proponowana zmiana, polegająca na wykreśleniu konieczności przeprowadzenia kontroli przez marszałka województwa przed wszczęciem procedury w celu unieważnienia dokumentów DPR lub EDPR, budzi poważne wątpliwości i godzi w istotę całego przepisu art. 53 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Ustawodawca wprowadził przepisy uprawniające marszałka do kontroli podmiotów prowadzących recykling odpadów opakowaniowych (a w przypadku wszczęcia procedury unieważnienia – obowiązkowej kontroli) oraz eksportujących odpady opakowaniowe oraz dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych właśnie po to, by w ramach tej kontroli wykryto i określono uchybienia oraz wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym. Dopiero ocena tych uchybień przez delegowanych przez marszałka województwa kontrolerów (jako organu odpowiedzialnego za kontrolę na terenie województwa) oraz stwierdzenie rażących nieprawidłowości w prowadzonej gospodarce odpadami upoważnia marszałka do wszczęcia z urzędu przedmiotowego postępowania. Proponowana zmiana zaburza tę logikę i wprowadza zamieszanie w sprawie narzędzi do weryfikacji stwierdzonego przez inny organ lub instytucję rażących	Pozostawić art. 53 ust. 4a w aktualnym brzmieniu lub zmodyfikować zgodnie z treścią uwagi.	Uwaga nieuwzględniona Zgłoszona wątpliwość odnosząca się do zniesienia obowiązku przeprowadzenia kontroli przez marszałka województwa przed wszczęciem procedury unieważnienia dokumentów DPR/EDPR nie uwzględnia istotnych przesłanek praktycznych, systemowych oraz prawnych, które uzasadniają planowaną zmianę. Obecne brzmienie przepisu nakłada na marszałków obowiązek przeprowadzenia kontroli przed wszczęciem procedury unieważnienia, co w praktyce: - znacząco wydłuża postępowania, - powoduje konieczność podwójnej weryfikacji w przypadkach oczywistych nieprawidłowości (np. oczywistego braku realizacji obowiązku recyklingu), - prowadzi do sytuacji, w których unieważnienie dokumentów jest blokowane wyłącznie z powodu

		nieprawidłowości. Wątpliwości budzą ewentualne konsekwencje tej nowelizacji. Otóż obecny zapis warunkuje procedurę unieważniania DPR/EDPR od przeprowadzenia kontroli przez marszałków. Nowy zapis zwalnia marszałków z tego obowiązku. W uzasadnieniu czytamy, że marszałkowie będą mogli wtedy rozpocząć procedurę unieważniania na podstawie dokumentów innych organów karno-skarbowych, środowiskowych bez przeprowadzenia swojej kontroli. Czy zmiana przepisu oznacza to, że organ samorządowy jakim jest marszałek województwa – z założenia autonomiczny i samodzielny – będzie musiał wykonać wniosek, polecenie, żądanie (?), które dotyczy wystawionych przez przedsiębiorcę i przestanych marszałkowi, a często też podlegających już obowiązkowej kontroli, dokumentów DPR i EDPR? Czy w takim wypadku marszałkowie są obligatoryjnie zobowiązani do wszczęcia procedury unieważniania po otrzymaniu takich dokumentów? Unieważnianie dokumentów DPR lub EDPR bez przeprowadzenia procedury kontrolnej lub bez oczywistych podstaw zawartych w rocznych audytach nie jest właściwe i narusza przyjęty w ustawie opakowaniowej porządek i reżim prawny. W konsekwencji powstają także dodatkowe pytania: a/ kto będzie odpowiedzialny za zebrane dowody, skoro dowody będą dostarczone przez stronę trzecią? b/ jakie instytucje są upoważnione do tego, aby być uznanym za organ dostarczający dowodów właściwych dla unieważnienia DPR? Rozwiązaniem w żadnym razie nie jest wykreślenie części przepisu. Należy określić kto ma prawo przeprowadzenia kontroli w celu stwierdzenia rażących nieprawidłowości w sporządzanych dokumentach DPR/EDPR i kto będzie odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania unieważniającego. Należy raczej wprowadzić zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, wyposażając	proceduralnych barier, a nie oceny merytorycznej. Podkreślić należy, iż nowelizacja nie eliminuje kontroli sprawowanej przez marszałka – eliminuje jedynie jej obligatoryjny charakter na etapie wstępnym. Nie ulega wątpliwości, że utrzymanie obowiązku każdorazowej kontroli może sprzyjać nadużywaniu formalizmu, zwłaszcza w sytuacji gdy marszałek dysponuje już obiektywnymi dowodami pozyskanymi od innych organów kontrolnych. Tym samym nowelizacja daje marszałkowi możliwość elastycznego reagowania w zależności od materiału dowodowego znajdującego się w dyspozycji marszałka. Zastąpienie jednolitej procedury proponowaną zmianą pozytywnie wpłynie na efektywność działań kontrolnych realizowanych w przedmiotowym zakresie. Prawo przeprowadzenia kontroli w celu stwierdzenia rażących nieprawidłowości w sporządzanych dokumentach DPR/EDPR przysługuje niezmiennie marszałkowi, natomiast wprowadzona zmiana umożliwia korzystanie z szerszego katalogu źródeł dowodowych, bez
--	--	--	--

			inspektorów WIOŚ w odpowiednie narzędzia w celu unieważnienia dokumentów, w których ujawniono rażące nieprawidłowości. Idąc dalej, być może rozwiązaniem byłoby upoważnienie także innych, konkretnych instytucji do unieważniania DPR/EDPR. Po pierwsze to takie instytucje będą bezpośrednio odpowiedzialne za procesy unieważniania i ewentualne postępowania odwoławcze. Po drugie rozwiąże to problem miejsca wystawienia DPR/EDPR (recyklerzy) – często różnego od miejsca płatnika opłaty produktowej oraz organizacji odzysku.		konieczności dublowania czynności kontrolnych. W razie potrzeby marszałek nadal może przeprowadzić kontrolę, ale działanie takie nie będzie miało charakteru obligatoryjnego. Warto również zauważyć, że proponowana zmiana prowadzi do systemowego uporządkowania ról przewidzianych dla poszczególnych organów administracji publicznej. Marszałkowie województw nie są bowiem wyspecjalizowanymi organami inspekcyjnymi prowadzącymi czynności terenowe. Nowelizacja przywraca właściwy podział ról: instytucje kontrolne (jak np. WIOŚ) prowadzą kontrolę, zaś zadaniem marszałka jest ocena zgromadzonej dokumentacji i podjęcie decyzji na jej podstawie.
13.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego	Art. 1 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy, którego treść ma przełożenie na przepisy wprowadzające regulację art. 193 ust. 1c-1e ustawy –Prawo ochrony środowiska (tj.	Z uwagi na ilość i stopień skomplikowania postępowań administracyjnych (dot. zmiany i/lub dostosowania, wydania nowych decyzji z zakresu gospodarki odpadami, czy też ich wyeliminowania z obrotu prawnego poprzez uchylenie, cofnięcie, czy deklaratoryjne wygaszenie), zauważa się potrzebę utrzymania w mocy delegacji art. 193 ust. 1c-1e ustawy – Prawo ochrony środowiska, przy jednoczesnym rozważeniu redakcji art. 193 ust. 1c poprzez skreślenie sformułowania „do dnia 31 grudnia 2025 r.”. W ten sposób art. 193 ust. 1c ustawy – Prawo ochrony środowiska otrzymałby brzmienie: „1c. Pozwolenie, o którym mowa w art. 180a, nie wygasa, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy	Projektowane brzmienie: „1) w art. 193 w ust. 1c wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2027 r.” proponuje się zastąpić brzmieniem: „1) w art. 193 w ust. 1c skreśla się wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.”. Proponuję się też zmienić brzmienie:	Uwaga nieuwzględniona, ponieważ wykracza poza projekt nowelizacji Podkreślenia wymaga, że art. 193 ust.1 odnosi się do zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 187 Poś, które jest inną instytucją niż rozwiązanie, o którym mowa w art. 48a ustawy o odpadach (na gruncie Poś zabezpieczenie roszczeń ma charakter fakultatywny, na gruncie ustawy o odpadach – obligatoryjny).

		ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej)	miesiące przed upływem czasu, na jaki zostało wydane to pozwolenie, złoży wniosek o wydanie nowego pozwolenia na wytwarzanie odpadów.” W świetle innych przepisów prawa materialnego dot. decyzji administracyjnych o charakterze terminowym, warto przytoczyć art. 414 ust. 2 ustawy – Prawo wodne, w brzmieniu: „2. Pozwolenia wodnoprawne, o których mowa w art. 389 pkt 1-3, nie wygasają, jeżeli zakład w terminie 90 dni przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, złoży wniosek o ustalenie kolejnego okresu obowiązywania tych pozwoleń.” Art. 414 ust. 2 ustawy – Prawo wodne w odróżnieniu od obecnego i projektowanego art. 193 ust. 1c ustawy – Prawo ochrony środowiska, nie nakłada terminu obowiązywania tej regulacji, a zastrzeżenie potrzeby złożenia nowego wniosku w odpowiednim czasie. Mając na uwadze powyższe, a także kierując się zasadami proporcjonalności i równego traktowania, słuszną wydaje się zmiana projektowanych przepisów, tak aby organy wydające rozstrzygnięcia z zakresu gospodarki odpadami oraz podmioty gospodarujące odpadami, były traktowane na równi jak ubiegający się o stosowne pozwolenie wodnoprawne oraz organy orzekające w tym zakresie. Pomimo proponowanych zmian projektowanej regulacji, obowiązujące pozostają przepisy określające terminowość pozwoleń (art. 188 ust. 1. ustawy – Prawo ochrony środowiska). Art. 193 ust. 1c-1e ustawy – Prawo ochrony środowiska mógłby nie mieć natomiast charakteru przejściowego (ram czasowych – wymienionych w art. 60 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej).	„Art. 193 ust. 1e. Posiadacz odpadów jest zobowiązany do utrzymania zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 187, przez cały okres obowiązywania pozwolenia.”, aby przepis ten nie odbiegał - był tożsamy z regulacją art. 226a ust. 3 ustawy o odpadach: „3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz odpadów jest zobowiązany do utrzymania zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a, przez okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów i po zakończeniu obowiązywania tych zezwoleń, do czasu uzyskania ostatecznej decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń, o której mowa w art. 48a ust. 18.”, Wyraźne i potrzebne w ciągłości zabezpieczenia roszczeń jest to, że to właśnie decyzja o zwrocie z zabezpieczenia zwalnia podmioty z obowiązku	
--	--	---	--	---	--

				art. 48a ustawy o odpadach.	
14.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego	Art. 1 pkt 3 projektowanej ustawy wraz z odniesieniem do uzasadnienia projektowanej ustawy oraz OSR (oceny skutków regulacji)	Jak wynika z uzasadnienia projektowanej ustawy, jednym z przyświecających celów tej ustawy cytując jest „Jednoznaczne rozstrzygnięcie problemu właściwości organów w zakresie wydawania pozwoleń zintegrowanych dla instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych”, zauważa się jednak, że wątpliwe kwestie ugruntowało orzecznictwo (postanowienie NSA z 29.01.2025 r., III OW 70/24, LEX nr 3822685), potwierdzając słuszność art. 378 ust. 1 w zw. z art. 183 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Wprowadzenie punktu 3a do art. 378 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska, nałoży na marszałków kolejne kompetencje, co wpłynie na czas rozstrzygania aktualnie prowadzonych postępowań (w tym mających związek z terminem określonym w art. 226a ustawy o odpadach czy art. 193 ust. 1 c ustawy – Prawo ochrony środowiska). Większe wątpliwości i komplikacje interpretacyjne (co potwierdzają ostatnie interpretacje Komisji Europejskiej), budzi brak zdefiniowania w ustawie o odpadach, ustawie – Prawo ochrony środowiska, kluczowych pojęć, tj.: - „całkowita pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów”; - „miejsca magazynowania odpadów”; - „instalacji do magazynowania odpadów”; - „powiązanie technologiczne”; - „wydajność (moc przerobowa) instalacji”. Zmiana właściwości organów w przedmiocie wydawania pozwoleń zintegrowanych dla instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych, w oczekiwaniu na określone procesy, o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia (ust. 5 pkt 5	W związku z uwagami do projektowanego art. 1 pkt 3 ustawy, zauważa się potrzebę rozważenia zasadności tego przepisu, a co za tym idzie modyfikacja lub usunięcie art. 6 projektowanej ustawy. Proponuje się wprowadzenie zmian, które zmniejszą dysproporcje w nadużywanej deklaratoryjności art. 41 ust. 3 lit. d ustawy o odpadach, o zbyt niskim progu w cytowanym brzmieniu: „d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg”, który generuje większą ilość sporów kompetencyjnych niż instalacje do magazynowania odpadów niebezpiecznych. Proponowane zmiany wpływające na właściwość organów dla zezwoleń na zbieranie odpadów, powinny wynikać np. z	Uwaga częściowo uwzględniona Odstąpiono od interwencyjnego wprowadzenia przedmiotowej zmiany w niniejszym projekcie. Określenie właściwości organów ochrony środowiska do wydania pozwolenia zintegrowanego będzie przedmiotem systemowej regulacji projektu ustawy UC99.

		załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości), bez wdrożenia spójnych i jednolitych pojęć wydaje się, że niekoniecznie rozwiąże sytuację w praktyce orzekania, jak i interpretacji przez podmioty gospodarujące odpadami. Zauważa się także potrzebę (zmian przepisów) wykluczenia wątpliwości w interpretacji ust. 5 pkt 5 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, gdzie cytując: „5) do magazynowania odpadów niebezpiecznych, w oczekiwaniu na działania, o których mowa w pkt 1, 2 lit. b oraz w pkt 4 i 6, o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia”, pod kątem konkretnego procesu, do czego nawiązuje pismo Ministra Klimatu i Środowiska z 25 marca 2025 roku, znak: DIŚ-II.440.1342.2024.KN, 3378682.14702274.11849411. Na przykładzie zbierania (oczekiwania) odpadów niebezpiecznych typowych dla stacji demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji - 16 01 21* (Niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 01 07 do 16 01 11, 16 01 13 i 16 01 14) w miejscu (instalacji) do ich magazynowania o całkowitej pojemności powyżej 50 Mg, zauważa się wątpliwość czy możliwe jest przyporządkowanie działania, o których mowa w pkt 1, 2 lit. b oraz w pkt 4 i 6, skoro odpady te byłyby zbierane wyłącznie w oczekiwaniu do ich dalszego przetwarzania (obróbki fizyczno-chemicznej) w stacji demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, która realizuje proces R12 a nie D9. Czy w takiej sytuacji miejsce (instalacja)	wielkości miejsc zbierania odpadów, gdyż przy aktualnym brzmieniu podmioty raz deklarują powyżej 3000 Mg/rok, a w toku dość długiej procedury nagle zmieniają tą deklarację.	
--	--	--	---	--

			magazynowania odpadów niebezpiecznych (np. 16 01 21*) o całkowitej pojemności ponad 50 Mg, w oczekiwaniu na ich dalsze przekazanie do procesu R12 jest zwolnione z obowiązku pozwolenia zintegrowanego? Innymi przykładami są m.in.: - miejsce (instalacja) do magazynowania odpadów niebezpiecznych zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego o całkowitej pojemności powyżej 50 Mg - - zasadniczo oczekujące na ich dalsze przekazanie do zakładu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego realizującego proces obróbki fizyczno-chemicznej (mechaniczne przetwarzanie) R12 a nie D9; - miejsce (instalacja) do magazynowania odpadów niebezpiecznych zużytych baterii o całkowitej pojemności powyżej 50 Mg – zasadniczo oczekujące na ich dalsze przekazanie do zakładu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego realizującego proces obróbki fizyczno-chemicznej (mechaniczne przetwarzanie) R12 i/lub R4 a nie D9. Czy takie miejsca (instalacja) magazynowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 Mg, w oczekiwaniu na ich dalsze przekazanie do procesu R12 i/lub R4 (obróbki fizyczno-chemicznej) są zwolnione z obowiązku pozwolenia zintegrowanego? Zmian wymaga również rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. poz. 1169), w zakresie objaśnienia działań i wymogu stosowania konkretnych procesów mając na względzie przytoczoną niżej wykładnię w następstwie objaśnień Komisji Europejskiej „W efekcie w odniesieniu do postanowień IED dotyczących gospodarowania odpadami, mających ogólny bądź niedoprecyzowany charakter		
--	--	--	---	--	--

			zasadne jest ich interpretowanie w powiązaniu z odpowiednimi przepisami dyrektywy odpadowej, o ile nie narusza to wymagań IED”. Podnosi się, że projektowane przepisy w zakresie zmiany właściwości organów wydających pozwolenie zintegrowane dla instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych, w OSR nie uwzględnia nakładów finansowych związanych etatyzacją pracowników, gdzie marszałkowie województw przez zmiany legislacyjne z 2018 roku, zostali znacząco obciążeni zmianami (dostosowaniem) decyzji innych organów, co widoczne jest po skumulowaniu wynikającym z uzasadnienia projektu ustawy oraz wymaganym wydłużeniu trybu art. 226a ust. 1 ustawy o odpadach czy art. 193 ust. 1c ustawy – Prawo ochrony środowiska. Jeżeli marszałkowie mają być obciążani dodatkowymi kompetencjami warto rozważyć zmiany we właściwości decyzji o charakterze sektorowym jak np. zezwolenia na przetwarzanie odpadów poprzez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, dla których starostowie wydają decyzje rekultywacyjne i lokalnie byłiby bardziej odpowiednimi organami w tym zakresie.		
15.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego	Art. 6 ust. 2 projektowanej ustawy wraz z odniesieniem do uzasadnienia projektowanej ustawy oraz OSR (oceny skutków regulacji)	Treść art. 6 ust. 2 może powodować wątpliwości interpretacyjne. Zapis: „Starostowie przekażą właściwym marszałkom województw akta spraw, o których mowa w ust. 1, do dnia 1 sierpnia 2025 r.” można czytać w taki sposób, że rzeczzone "akta sprawy" mają dotyczyć trwających postępowań, ale też można go czytać, że "akta sprawy" mają dotyczyć nie tylko postępowań w toku, ale również zakończonych. Wskazuje się, że w uzasadnieniu projektu ustawy warto	„Akta sprawy, o których mowa w art. 6 ust. 2 projektowanej ustawy dotyczą postępowań w toku/ dotyczą postępowań w toku, jak i tych, które zostały zakończone decyzją przed dniem wejścia w życie ustawy”	Uwaga wyjaśniona Uwaga traci aktualność w związku z uwzględnieniem uwagi lp. 1.

			doprecyzować/wyjaśnić powyższą kwestię tak, żeby nie budziła ona wątpliwości interpretacyjnych. Przekazanie przez starostów urzędów marszałkowskim akt spraw zakończonych decyzją zdaje się potrzebne, gdyż pokaże skalę instalacji, które przejdą w kompetencje urzędów marszałkowskich czy też w razie potrzeby, np. kontroli instalacji czy zmianie decyzji, pozwoli na zapoznanie się ze szczegółami wniosku stanowiącego podstawę wydania decyzji matki (jak i ewentualnych zmian takich decyzji).		
16.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego	Art. 2 projektowanej ustawy, którego treść ma przełożenie na przepisy wprowadzające regulację art. 226a ustawy o odpadach (tj. ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku	Z uwagi na ilość i stopień skomplikowania postępowań administracyjnych (dot. zmiany i/lub dostosowania, wydania nowych decyzji z zakresu gospodarki odpadami, czy też ich wyeliminowania z obrotu prawnego poprzez uchylenie, cofnięcie, czy deklaratoryjne wygaszenie), zauważa się potrzebę utrzymania w mocy delegacji art. 226a ustawy o odpadach, przy jednoczesnym rozważeniu redakcji art. 226a ust. 1 poprzez skreślenie sformułowania „do dnia 31 grudnia 2025 r.”. W ten sposób art. 226a ust. 1 ustawy o odpadach otrzymałby brzmienie: „1. Zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie wygasa ze względu na upływ czasu, na jaki zostało wydane, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem tego czasu złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.” W świetle innych przepisów prawa materialnego dot. decyzji administracyjnych o charakterze terminowym, warto przytoczyć art. 414 ust. 2 ustawy – Prawo wodne, w brzmieniu: „2. Pozwolenia wodnoprawne, o których mowa w art. 389 pkt 1-3, nie wygasają, jeżeli zakład w terminie 90 dni przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, złoży	Projektowane brzmienie: „Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) w art. 226a w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2027 r.”. proponuje się zastąpić brzmieniem: „Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) w art. 226a w ust. 1 skreśla się wyrazy „do dnia 31 grudnia 2025 r.”	Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.

		energii elektrycznej)	wniosek o ustalenie kolejnego okresu obowiązywania tych pozwoleń.” Art. 414 ust. 2 ustawy Prawo wodne w odróżnieniu od obecnego i projektowanego art. 226a ust. 1 ustawy o odpadach, nie nakłada terminu obowiązywania tej regulacji, a zastrzeżenie potrzeby złożenia nowego wniosku w odpowiednim czasie. Mając na uwadze powyższe, a także kierując się zasadami proporcjonalności i równego traktowania, słuszna wydaje się zmiana projektowanych przepisów, tak aby organy wydające rozstrzygnięcia z zakresu gospodarki odpadami oraz podmioty gospodarujące odpadami, były traktowane na równi jak ubiegający się stosowane pozwolenie wodnoprawne oraz organy orzekające w tym zakresie. Pomimo proponowanych zmian projektowanej regulacji, obowiązujące pozostają przepisy określające terminowość pozwoleń (art. 44 ust. 1 ustawy o odpadach). Art. 226a ustawy o odpadach mógłby nie mieć natomiast charakteru przejściowego (ram czasowych – wymienionych w art. 60 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej).		
17.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego	Art. 4 pkt 2 projektowanej ustawy wraz z odniesieniem do uzasadnienia projektowanej ustawy	Korespondując do uwagi zgłoszonej względem art. 2 oraz art. 1 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy, z brzmieniem projektowanego art. 4 pkt 2 ustawy, wnosi się o wprowadzenie zmian polegających na uchyleniu art. 60 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.	Projektowane brzmienie: „2) art. 60 otrzymuje brzmienie: „Art. 60. 1. Przepisy art. 193 ust. 1c-1e ustawy zmienianej w art. 43 tracą moc z dniem 1 stycznia 2028 r. 2. Przepisy art. 226a ustawy zmienianej w art. 45 tracą moc z dniem 1 stycznia 2028 r.”	Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.

				proponuje się zastąpić brzmieniem: „2) uchyla się art. 60”. Uwzględniając powyższe zmienić treść uzasadnienia w brzmieniu: „Dodatkowo w związku ze zmianą daty w przepisach art. 226a ustawy o odpadach oraz art. 193 ust. 1c-1e ustawy – Prawo ochrony środowiska, w art. 60 ustawy o ochronie odbiorców energii wprowadzono zmianę terminu utrzymania w mocy ww. przepisów, tj. dokonano zmiany brzmienia z „1 stycznia 2026 r.” na „1 stycznia 2028 r.”	
18.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego	Art. 4 pkt 1 projektowanej ustawy wraz z odniesieniem do uzasadnienia projektowanej ustawy	W sytuacji potencjalnego pozostawienia projektowanego brzmienia terminu regulacji art. 193 ust. 1c ustawy – Prawo ochrony środowiska lub art. 226a ust. 1 ustawy o odpadach jako „do dnia 31 grudnia 2027 r.”, a także przez wzgląd na stopień skomplikowania procedury administracyjnej, wydaje się zasadna zmiana art. 54 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, a nie jego uchylenie	Projektowane brzmienie: „1) uchyla się art. 54”, proponuje się zastąpić brzmieniem: „1) art. 54 otrzymuje brzmienie: Art. 54. 1. Do postępowań w sprawie o wydanie nowego pozwolenia na wytwarzanie odpadów, wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją	Uwaga nieuwzględniona. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.

				przed dniem 1 stycznia 2028 r., przepisy art. 193 ust. 1c-1e ustawy zmienianej w art. 43 stosuje się. 2. Do postępowań w sprawie wydania nowego zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem 1 stycznia 2028 r., przepisy art. 226a ustawy zmienianej w art. 45 stosuje się”. Uwzględniając powyższe zmienić treść uzasadnienia w brzmieniu: „W celu zakończenia możliwości przedłużania decyzji z mocy prawa nie przewiduje się przepisów przejściowych, które pozwalałyby części podmiotów nadal korzystać z przedłużonej decyzji. W tym celu uchyla się przepis przejściowy art. 54 ustawy o ochronie odbiorców energii, zgodnie z którym do	
--	--	--	--	---	--

				postępowań w sprawie wydania nowej decyzji administracyjnej w zakresie gospodarki odpadami wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem 1 stycznia 2026 r., przepisy art. 226a ustawy o odpadach oraz art. 193 ust. 1c-1e ustawy – Prawo ochrony środowiska stosuje się. W związku z powyższym 1 stycznia 2028 r. jest terminem granicznym (ostatecznym) przedłużania dotychczasowych decyzji administracyjnych. Po tym terminie nie będzie już możliwości przedłużania ww. decyzji. W przypadku, w którym czas na jaki została wydana dotychczasowa decyzja upłynie, a postępowanie w sprawie wydania nowej decyzji nie zostanie ukończone przed dniem 1 stycznia 2028 r., wcześniejsza decyzja wygaśnie z mocy prawa z tą datą. Skutek ten nastąpi niezależnie od daty złożenia wniosku o wydanie nowego	
--	--	--	--	--	--

				zezwoleni.”	
19.	Wojewoda Wielkopolski	Art. 2 dot. art. 226a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.)	wydłużenie terminu o kolejne 2 lata umożliwi podmiotom, które celowo od 5 lat przedłużają postępowania prowadzące do dostosowania decyzji, dalsze prowadzenie działalności na mało restrykcyjnych zasadach określonych w pierwotnych i nadal obowiązujących zezwoleniach Stanowisko do uwagi W województwie wielkopolskim podmioty gospodarujące odpadami, którym zależało na prowadzeniu działalności zgodnie z obowiązującymi przepisami, uzyskały decyzje dostosowujące, natomiast poważny problem stanowią podmioty, które celowo od 5 lat wykorzystują przepis art. 226a ustawy o odpadach i przedłużają postępowania prowadzące do dostosowania decyzji poprzez wielokrotne uzupełniania braków formalnych oraz znaczące modyfikowanie złożonych już wniosków, aby prowadzić działalność na mało restrykcyjnych zasadach określonych w pierwotnych i nadal obowiązujących zezwoleniach - przede wszystkim pod względem ilości odpadów, gdzie ich masa nie jest uregulowana i ograniczona w posiadanych zezwoleniach. W konsekwencji gromadzą nadmierne ilości odpadów, które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa zarówno środowiska jak i lokalnego społeczeństwa. Na terenie zakładu jednego z takich podmiotów (m. Przysieka Polska, gm. Śmigiel) mają miejsce powtarzające się pożary, zaś wszystkich incydentów pożarowych było około 40. Wynikają one głównie z magazynowania nadmiernej ilości odpadów. Marszałek Woj. Wlkp. prowadzi dla tej lokalizacji 5 postępowań dot. gospodarki odpadami, gdzie 3 z nich są postępowaniami dostosowawczymi, a 2 postępowaniami	niewprowadzanie przepisu lub w przypadku wprowadzenia jednocześnie wprowadzenie przepisów przejściowych umożliwiających ograniczenie masy odpadów	Uwaga nieuwzględniona W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r. Stwierdzenie zagrożenia dla środowiska stanowi przesłankę wydania decyzji odmownej, zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

			prowadzącymi do udzielenia nowych zezwoleń. Wszystkie wnioski wymagały uzupełnienia, a podmiot 11 razy zwiększał ilość odpadów określonych we wnioskach. Przedłużające się postępowania oraz znaczące modyfikowanie złożonych wniosków prowadzi także do konieczności przeprowadzania wielokrotnych kontroli inspektorów WIOŚ (kilkanaście kontroli jednego zakładu) i straży pożarnej, co również naraża budżet państwa. Wygaśnięcie obowiązujących decyzji, których nie udało się dostosować, umożliwi przerwanie koła niekończących się postępowań administracyjnych oraz dałyby organom ochrony środowiska oraz straży pożarnej, obecnie ograniczanym przez zapisy starych, ale obowiązujących decyzji, instrumenty prawne i możliwości walki z podmiotami nieuczciwymi.		
20.	Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego	Art. 1 pkt 3	Z uwagi na dużą ilość potencjalnych instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego jak również mało skomplikowany charakter udzielanych pozwoleń zintegrowanych dla tych instalacji jest zasadnym pozostawienie dotychczasowego podziału kompetencji między Marszałkami Województw a Starostami – Marszałek Województwa byłby organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych tylko w przypadku, gdy ta instalacja byłaby położona na terenie zakładu, gdzie eksploatowana jest inna instalacja kwalifikowana jako przedsięwzięcie zawsze znacząco oddziałujące na środowisko. Za pozostawieniem dotychczasowego rozdziału kompetencji przemawia również fakt, iż samorząd powiatowy bardziej zna potrzeby/obawy lokalnej społeczności, które niewątpliwie	Wykreślenie w całości	Uwaga uwzględniona Odstąpiono od interwencyjnego wprowadzenia przedmiotowej zmiany w niniejszym projekcie. Określenie właściwości organów ochrony środowiska do wydania pozwolenia zintegrowanego będzie przedmiotem systemowej regulacji projektu ustawy UC99.

			będą podnoszone w trakcie prowadzonych postępowań z uwagi na zakwalifikowanie magazynowanych odpadów do odpadów niebezpiecznych.		
21.	Marszałek Województwa Wielkopolskiego	art. 1 pkt 1 i art. 2	Proponuje się zawężenie omawianej regulacji w taki sposób, by prolongata dotyczyła wyłącznie zezwoleń/pozwoleń dostosowanych do wymagań znowelizowanej ustawy o odpadach. Jak bowiem wynika z dotychczasowej praktyki urzędów marszałkowskich, wiele podmiotów „sztucznie” przedłuża postępowania dostosowawcze, ze względu na fakt, iż nie przeprowadzało stosownych prac inwestycyjnych celem spełnienia wymogów ochrony przeciwpożarowej. Przejawem takiego przedłużania jest np. składanie kolejnych aneksów do wniosków, które wymagają analizy, a często także ponownego przeprowadzenia kontroli WIOŚ i PSP. W konsekwencji do dnia 31 grudnia 2025 r. podmioty te mogą prowadzić działalność w oparciu o niedostosowane decyzje. Tak więc prolongata terminu o kolejne 2 lata spowoduje przedłużenie postępowań dostosowawczych i pozwoli na dalsze funkcjonowanie niedostosowanych działalności.		Uwaga nieuwzględniona Brak propozycji przepisu. W związku z nagromadzeniem się postępowań administracyjnych przedłużono zachowanie w mocy dotychczasowych decyzji do dnia 30 czerwca 2026 r.
22.	Marszałek Województwa Wielkopolskiego		Proponuje się, by dodany przepis kompetencyjny art. 378 ust. 2a pkt 3a ustawy – Prawo ochrony środowiska, wszedł w życie od dnia 1 stycznia 2026 r. Wymaga podkreślenia, że przypisanie marszałkom województw właściwości w sprawach dotyczących pozwoleń zintegrowanych dla miejsc magazynowania odpadów niebezpiecznych, stanowić będzie istotne obciążenie urzędów marszałkowskich. Tego typu regulacje powinny zostać wprowadzane z początkiem roku kalendarzowego, a na ich realizację należy zabezpieczyć stosowne środki w budżecie Państwa. W przeciwnym wypadku będzie to już kolejny w ostatnich latach przykład cedowania na samorządy		Uwaga wyjaśniona Uwaga traci aktualność w związku z uwzględnieniem uwagi lp. 1.

			województw zadań zleconych bez przekazania niezbędnych środków finansowych.		
--	--	--	---	--	--